

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. május 22.
(OR. en)

9057/18

Intézményközi referenciaszám:
2016/0362 (COD)

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv módosításáról, valamint a 98/26/EK irányelv, a 2002/47/EK irányelv, a 2012/30/EU irányelv, a 2011/35/EU irányelv, a 2005/56/EK irányelv, a 2004/25/EK irányelv és a 2007/36/EK irányelv módosításáról – <i>Elnökségi kompromisszum</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti javaslatra vonatkozó elnökségi kompromisszumos szöveget, amelyet 2018. május 25-én terjesztenek a Tanács elé.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv módosításáról, valamint a 98/26/EK irányelv, a 2002/47/EK irányelv, a 2012/30/EU irányelv, a 2011/35/EU irányelv, a 2005/56/EK irányelv, a 2004/25/EK irányelv és a 2007/36/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C , , o.

² HL C , , o.

mivel:

- (1) A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó feltételeket tartalmazó dokumentumot (a „TLAC-standard”), amelyet a G20-ak 2015 novemberében jóváhagytak. A TLAC-standard célja annak biztosítása, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős bankok (G-SIB, az uniós keretrendszer terminológiájában: globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, G-SII) rendelkezzenek az annak biztosításához szükséges veszteségviselő és feltőkésítési képességgel, hogy egy esetleges szanálás során és közvetlenül azt követően a kritikus funkcióik folyamatosan működni tudjanak, és az adófizetők pénze (közpénzek), illetve a pénzügyi stabilitás ne kerüljön veszélybe. A Bizottság a 2015. november 24-i közleményében³ kötelezettséget vállalt arra, hogy – annak érdekében, hogy a TLAC-standard átültetésére a nemzetközileg elfogadott, 2019. évi határidőig sor kerüljön – 2016 vége előtt jogalkotási javaslatot terjeszt elő a témában.

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „A bankunió megvalósítása felé” (2015.11.24., COM(2015) 587 final).

- (2) A TLAC-standard uniós átültetése során figyelembe kell venni a meglévő, minden unióbeli intézményre alkalmazandó, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó intézményspecifikus minimumkövetelményeket (MREL), amelyeket a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ határoz meg. Mivel a TLAC és az MREL célja egyaránt annak biztosítása, hogy az unióbeli intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, a két követelménynek egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeit kell képeznie. Ennek gyakorlati megvalósítását illetően a Bizottság azt javasolta, hogy a TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumszintje („TLAC-minimumkövetelmény”) az 575/2013/EU rendelet⁵ módosítása révén kerüljön bevezetésre az uniós jogszabályokba, míg a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többlettőkekövetelményt és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményt (a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény) a 2014/59/EU irányelv és a 806/2014/EU rendelet⁶ célzott módosításaival kell kezelni. Ezen irányelvnek az intézmények veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó releváns rendelkezéseit a fent említett jogszabályok és a 2013/36/EU irányelv⁷ rendelkezéseivel együtt, egységesen és következetesen kell alkalmazni.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176, 2013.6.27., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (3) A TLAC-standard végrehajtására vonatkozó harmonizált uniós szabályok hiánya többletköltségeket és jogbizonytalanságot teremtene az intézmények számára, és megnehezítené a hitelezői feltőkésítés alkalmazását a határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények esetében. A harmonizált uniós szabályok hiánya továbbá versenytorzulások megjelenéséhez vezet a belső piacon, tekintve, hogy az intézményeket terhelő, a meglévő követelményeknek és a TLAC-standardnak való megfelelés költségei jelentősen eltérhetnek egymástól az Unióban. Ezért a TLAC-standard végrehajtására vonatkozó harmonizált uniós szabályok hiányából eredő belső piaci akadályokat meg kell szüntetni, és meg kell előzni az ebből fakadó versenytorzulások kialakulását. Következésképpen ezen irányelv tekintetében a megfelelő jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) az Európai Unió Bírósága ítélezési gyakorlata szerint értelmezett 114. cikke.
- (4) A TLAC-standarddal összhangban a 2014/59/EU irányelvnek továbbra is el kell ismernie mind az egy pontból kiinduló, mind pedig a több pontból kiinduló szanálási stratégiákat. Az egy pontból kiinduló stratégia alapján egy adott csoportba tartozó szervezetek közül csak egy (általában az anyavállalat) kerül szanálásra, míg a csoportba tartozó egyéb szervezeteket, általában a működő leányvállalatokat, nem vonják szanálás alá, hanem azok veszteségeiket és feltőkésítési igényeiket a szanálandó vállalkozásra hárítják át. A több pontból kiinduló szanálási stratégia alapján egy adott csoporthoz tartozó több szervezet szanálására is sor kerülhet. A kívánt szanálási stratégia hatékony alkalmazása érdekében fontos egyértelműen azonosítani a szanálandó szervezeteket („szanálandó szervezetek”), vagyis azokat a szervezeteket, amelyekre a szanálási intézkedések alkalmazhatók, továbbá a hozzájuk tartozó leányvállalatokat is („szanálandó csoportok”). A fenti azonosítás a pénzügyi intézmények által alkalmazandó, a veszteségviselő és feltőkésítési képességre vonatkozó szabályok alkalmazási szintjének meghatározásánál is fontos szerepet játszik. Ezért be kell vezetni a „szanálandó szervezet” és a „szanálandó csoport” fogalmát, és a csoportszintű szanálás tervezése tekintetében módosítani kell a 2014/59/EU irányelvet annak érdekében, hogy kifejezetten kötelezze a szanálási hatóságokat a szanálandó szervezetek és a szanálandó csoportok azonosítására egy adott csoporton belül, valamint arra, hogy a csoportszintű szanálás hatékonyságának biztosítása érdekében megfelelően mérlegeljék valamennyi tervezett intézkedésnek az adott csoporton belül várható következményeit.

- (5) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amelynek révén gyorsan és zökkenőmentesen, a pénzügyi stabilitásra és az adófizetőkre gyakorolt lehető legkisebb hatás mellett biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. A fenti cél megvalósítása érdekében az intézményeknek teljesíteniük kell a 2014/59/EU irányelvben előírt, intézményspecifikus, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt (MREL).
- (6) Az intézmények veszteségviselő és feltőkésítési képességének mérésére használt nevezők és a TLAC-standardban előírt nevezők összehangolása érdekében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt az érintett intézményre vonatkozó teljes kockázatikitetség-érték és a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mérték százalékában kell kifejezni.
- (7) Az MREL teljesítéséhez használható, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek elismerhetőségi kritériumait szorosan össze kell hangolni az 575/2013/EU rendeletben a TLAC-minimumkövetelményre vonatkozóan meghatározott kritériumokkal, az ebben az irányelvben bevezetett kiegészítő kiigazításokkal és követelményekkel összhangban. Különösen bizonyos beágyazott származtatott komponenssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, például egyes strukturált értékpapíroknak kell elismerhetőnek lenniük az MREL teljesítésére, amennyiben a lejáratkor visszafizetendő, előre ismert fix vagy emelkedő tőkeösszeggel rendelkeznek, amely mellett csak egy kiegészítő hozam kötődik származtatott ügylethez és függ a referenciaeszköz teljesítményétől. Az említett tőkeösszegekre tekintettel ezek az instrumentumok magas veszteségviselő képességgel rendelkezőnek és a szanálás során a hitelezői feltőkésítésbe egyszerűen bevonhatónak tekinthetők.

(8) Az MREL teljesítéséhez felhasználható kötelezettségek köre főszabály szerint magában foglalja a nem biztosított hitelezők rendes követeléseiből származó valamennyi kötelezettséget (nem alárendelt kötelezettségek), kivéve, ha azok nem felelnek meg az ebben az irányelvben foglalt egyedi elismerhetőségi kritériumoknak. Az intézmények szanálhatóságának a hitelezői feltőkésítés hatékony használatával történő javítása érdekében a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az MREL-t alárendelt kötelezettségekkel teljesítsék, különösen, amikor egyértelmű jelei vannak, hogy a feltőkésítésbe bevont hitelezők valószínűleg olyan veszteséget viselnek a szanálás során, ami meghaladná a fizetéseképtelenség esetén jelentkező potenciális veszteségeiket. A szanálási hatóságoknak fel kell mérniük annak szükségességét, hogy az intézmények számára előírják az MREL alárendelt kötelezettségekkel való teljesítését, amennyiben a hitelezői feltőkésítés alkalmazásába be nem vont kötelezettségek értéke elér egy bizonyos alsó határértéket a kötelezettségek egy olyan osztályán belül, amely magában foglalja az MREL teljesítésére felhasználható kötelezettségeket. Az a követelmény, hogy az MREL-t alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni, olyan szinten írható elő, amely annak a megakadályozásához szükséges, hogy a hitelezők veszteségei a szanálás során meghaladják azokat a veszteségeket, amelyek a fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása esetén jelentkeznenek. Amennyiben a szanálási hatóságok előírják a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok alárendelését a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény teljesítése céljából, az nem sértheti azt a lehetőséget, hogy az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően, és a TLAC-standard által megengedett módon a TLAC-minimumkövetelmény teljesítése részben nem alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok használatával történjen. A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, illetve a legjelentősebb bankok szanálандó szervezetei esetében, amelyeknél a szanálандó csoport eszközeinek értéke meghaladja a 100 milliárd EUR-t, meghatározott kritériumokon alapuló mérlegelés útján, valamint figyelembe véve a finanszírozási modellben a betétek előfordulási gyakoriságát és a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiányát, a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tekintetében a tőkepiacokhoz való korlátozott hozzáférést, valamint az MREL teljesítése érdekében az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás mértékét, a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az MREL-nek azt a részét, amely megegyezik a veszteségviselésnek és a feltőkésítésnek a 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (10) bekezdésében, valamint 44. cikkének (5) bekezdésében említett szintjével, alárendelt kötelezettségekkel és szavatolótőkével teljesítsék, beleértve azt a szavatolótőkét is, amelyet a 2013/36/EU irányelvben említett kombinált tőkepuffer-követelmény teljesítésére használnak.

Lehetővé kell tenni azt, hogy a szanálási hatóságok valamely szanálendő szervezet kérésére csökkentsék ezt a követelményt legfeljebb addig a határig, amely annak a csökkentési aránynak felel meg, amelyet az 575/2013/EU rendelet 72b. cikkének (3) bekezdése lehetővé tesz az ebben a rendeletben meghatározott TLAC-minimumkövetelmény vonatkozásában. Az arányosság elvének megfelelően az annak az előírására vonatkozó hatáskört, hogy az MREL-t alárendelt kötelezettségekkel teljesítsék, a szanálási hatóságok addig a mértékig gyakorolhatják, ameddig az előírt alárendelésnek – az intézmények TLAC-nak, MREL-nek, és adott esetben a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált tőkepuffer-követelménynek való megfelelési kötelezettsége következtében – szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek formájában meglévő átfogó szintje nem haladja meg a magasabbat az alábbiak közül: a veszteségviselésnek és a feltőkésítésnek a 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (10) bekezdésében, valamint 44. cikkének (5) bekezdésében említett szintje vagy az 1. és 2. pillér szerinti prudenciális követelményeken és a kombinált tőkepuffer-követelményen alapuló képlettel számított érték.

- (9) Az MREL-nek lehetővé kell tennie az intézmények számára a szanálás során – illetve adott esetben az életképtelenség bekövetkezésekor – várható veszteségek fedezését, valamint a szanálási tervben előírányzott intézkedések és a szanálendő csoport szanálásának végrehajtását követően az intézmény feltőkésítését. A szanálási hatóságoknak az általuk választott szanálási stratégia alapján megfelelően indokolniuk kell az MREL előírt szintjét, és ezt a szintet indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálniuk, ha ez a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény szintjének változása miatt szükségessé válik. Ezt a szintet az intézmények szavatolótőke-követelményének megfelelő, a szanálás során várható veszteségnek és annak a feltőkésítési összegnek az összege alkotja, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy a szanálást követően, illetve a leírasi vagy átalakítási hatáskör gyakorlását követően teljesítse a szavatolótőke-követelményét, ami szükséges ahhoz, hogy az intézmény a választott szanálási stratégia alapján engedélyt kapjon tevékenységei folytatására. A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt a teljes kockázati kitettség és a tőkeáttételi mutató mértékének százalékos arányaként kell kifejezni, és az intézményeknek a két mértékből származó szintet egyidejűleg kell teljesíteniük. A szanálási hatóságnak lefelé vagy felfelé kell módosítania a feltőkésítési összegeket, a szanálási tervben előírányzott intézkedések miatt bekövetkező esetleges változásoknak megfelelően. Lehetőséget kell biztosítani a szanálási hatóságnak arra is, hogy növelje a feltőkésítési összeget annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási tervben előírányzott intézkedések végrehajtását követően az intézmény kellő piaci bizalmat élvezzen. A piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer előírt szintjének lehetővé kell tennie az intézmény számára, hogy egy megfelelő időszakon keresztül továbbra is teljesítse az engedélyezési feltételeket, többek között annak lehetővé tétele révén, hogy az intézmény a szanálást követően fedezze a tevékenységeinek átalakításával kapcsolatos költségeket, továbbá fenntartsa a kellő piaci bizalmat. A piaci bizalmat fenntartó tőkepuffert a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált tőkepuffer-követelmény részére való hivatkozással kell meghatározni. A szanálási hatóságoknak lefelé kell módosítaniuk a piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer szintjét, amennyiben alacsonyabb szint is elegendő a kellő piaci bizalom biztosításához, illetve felfelé kell azt módosítaniuk, amennyiben magasabb szintre van szükség ahhoz, hogy a szanálási tervben meghatározott intézkedéseket követően a szervezet megfelelő időtartamon keresztül továbbra is teljesíteni tudja az engedélyezés feltételeit, és fenn tudja tartani a kellő piaci bizalmat.

- (9a) Az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet értelmében a szanálási hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az egyes intézmények azon instrumentumainak a befektetői körét, amelyek figyelembe vehetők az MREL teljesítéséhez. Amennyiben az intézmény MREL instrumentumainak jelentős része olyan lakossági befektetők birtokában van, akiknek esetleg nem jelezték megfelelően a releváns kockázatokat, ez önmagában a szanálhatóság potenciális akadálya lehet. Ugyanakkor, ha az intézmény MREL instrumentumainak nagy része más intézmények birtokában van, a leírás vagy átalakítás szisztematikus jellege szintén a szanálhatóság potenciális akadálya lehet. Amennyiben a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy egy adott befektetői kör mérete és jellege akadályozza a szanálhatóságot, az intézmény számára javasolhatja ezen akadály megszüntetését. Ugyanakkor a nemzeti jog minden esetben korlátozhatja egy adott befektetői körre bizonyos instrumentumok értékesítését és forgalmazását.
- (10) A szanálhatóság javítása érdekében a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében az 575/2013/EU rendeletben előírt TLAC-minimumkövetelmény mellett intézményspecifikus MREL-t is előírjanak. Ez az intézményspecifikus MREL akkor alkalmazandó, ha a választott szanálási stratégia alapján a TLAC-minimumkövetelmény nem elégséges a veszteségek fedezéséhez és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény feltőkésítéséhez.
- (11) Az MREL szintjének meghatározásakor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény rendszerszintű jelentőségének fokát, valamint az intézmény fizetéseképtelenségének a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges negatív hatásait. A szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük annak szükségességét, hogy biztosítottak legyenek az egyenlő versenyfeltételek a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és az Unión belüli hasonló, rendszerszintű jelentőséggel rendelkező intézmények között. Ezért a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított, de az Unióban a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekhez hasonló rendszerszintű jelentőséggel rendelkező intézményekre vonatkozó MREL nem térhet el aránytalanul a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében általában meghatározott MREL szintjétől és összetételétől.
- (13) Az 575/2013/EU rendelettel összhangban az MREL csak a konszolidált szanálandó csoport szintjén alkalmazandó a szanálandó szervezetnek minősülő intézményekre. Ez azt jelenti, hogy a szanálandó szervezeteket kötelezni kell arra, hogy az MREL teljesítéséhez elismerhető instrumentumokat és elemeket bocsássonak ki külső, harmadik fél hitelezők számára, amelyeket bevonhatnak a hitelezői feltőkésítésbe, amennyiben a szanálandó szervezet szanálás alá kerül.

- (14) A szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményeknek egyedi szinten kell megfelelniük az MREL-nek. Az ilyen intézmények veszteségviselési és feltőkésítési igényeit általában a hozzájuk tartozó szanálendő szervezeteknek kell kielégíteniük azáltal, hogy a szanálendő szervezetek közvetlenül vagy közvetve megvásárolják az ezen intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, majd leírják vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká alakítják azokat, amikor az említett intézmények már nem életképesek. Ilyen módon a szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményekre alkalmazandó MREL-t következetesen és együtt kell alkalmazni a szanálendő szervezetekre alkalmazandó követelményekkel. Ez lehetővé teszi a szanálási hatóságok számára, hogy egy szanálendő csoportot bizonyos leányvállalatainak szanálás alá vonása nélkül szanáljanak, és így elkerüljék a piacon potenciálisan zavart okozó hatást. A szanálási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy ha mind a szanálendő szervezet vagy anyaintézmény, mind pedig annak leányvállalatai ugyanabban a tagállamban letelepedettek és ugyanannak a szanálendő csoportnak a részei, akkor teljeskörűen eltekintsen a szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményekre vonatkozó MREL alkalmazásától, vagy engedélyezze a számukra, hogy az anyaintézmény és leányvállalatai közötti olyan fedezett garanciák révén feleljenek meg az MREL-nek, amelyek akkor hívhatók le, ha a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását lehetővé tevő feltételekkel megegyező időbeli ütemezési feltételek teljesülnek. A garanciát magas likviditású és minimális piaci és hitelkockázattal rendelkező biztosítéknak kell fedeznie. Az MREL-nek a szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményekre történő alkalmazása során biztosítani kell a választott szanálási stratégiának való megfelelést, különös tekintettel arra, hogy az intézmény és a szanálendő csoport közötti tulajdonviszonyok nem változhatnak meg az intézmények feltőkésítését követően.

- (14a) Az 575/2013/EU rendelet úgy rendelkezik, hogy az illetékes hatóságok bizonyos konkrét feltételek fennállása esetén eltekinthetnek egyes fizetőképességi és likviditásfedezeti követelményeknek a valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek tekintetében történő alkalmazásától. Ezen szövetkezeti hálózatok jellegzetességeinek figyelembevétele érdekében a szanalási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett hitelintézetek tekintetében az 575/2013/EU rendeletben meghatározottakhoz hasonló feltételek fennállása esetén eltekintsenek az MREL alkalmazásától, amennyiben a hitelintézetek és a központi szerv ugyanazon tagállamban letelepedettek, és a szanalási feltételek mérlegelésekor egy egységként vegyék őket figyelembe. A szanalandó csoport egészére vonatkozó külső MREL-követelmény teljesítését különböző módokon lehet biztosítani az egyes csoportok szolidaritási mechanizmusának jellemzőitől függően: vagy kizárólag a központi szerv leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek beszámításával, vagy a hálózatba tartozó néhány vagy minden szervezet leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek beszámításával.
- (15) Az MREL megfelelő szintje úgy biztosítható a szanalási célok megvalósításához, ha az MREL szintjének meghatározásáért felelős hatóságok a szanalandó szervezet szanalási hatósága, a csoportszintű szanalási hatóság, azaz a végső anyavállalat szanalási hatósága, és a szanalandó csoport egyéb szervezeteiért felelős szanalási hatóságok. A hatóságok között felmerülő viták rendezése az Európai Bankhatóságnak (EBH) az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ szerinti jogkörébe tartozik az ezen irányelvben meghatározott feltételekre és korlátozásokra is figyelemmel.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (16) A TLAC-minimumkövetelmény és az MREL bármilyen nemteljesítését, beleértve adott esetben a TLAC-minimumkövetelmény vagy az MREL és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált tőkepuffer-követelmény kombinált szintjének nemteljesítését is, az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak megfelelő módon kezelniük és orvosolniuk kell. Mivel ezen követelmények nemteljesítése akadályozhatja az intézmény vagy csoport szanálhatóságát, a szanálhatóság akadályainak kiküszöbölésére érvényben lévő eljárásokat le kell rövidíteni, lehetővé téve, hogy a hatóságok késedelem nélkül kezeljék a fenti követelmények bármilyen nemteljesítését. Lehetőséget kell biztosítani a szanálási hatóságoknak arra is, hogy megtilthassanak bizonyos nyereségkifizetéseket, valamint arra, hogy előírassák az intézmények számára a leírható, illetve átalakítható instrumentumok és elemek lejárat szerkezetének módosítását és a követelményi szint helyreállítására vonatkozó tervek elkészítését, illetve végrehajtását.
- (17) Az MREL átlátható alkalmazásának biztosítása céljából az intézményeknek jelentenük kell az illetékes hatóságaiknak és a szanálási hatóságaiknak, és rendszeresen nyilvánossá kell tenniük az MREL követelményüket, a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek szintjét és e kötelezettségek összetételét, beleértve azok lejárat szerkezetét és besorolását a rendes fizetésektelenségi eljárás során. A TLAC-minimumkövetelmény hatálya alá tartozó intézmények esetében összhangban kell lennie a felügyeleti jelentéstétel és az intézményspecifikus MREL nyilvánosságra hozatala tekintetében ezen irányelvben előírt gyakoriságnak és az 575/2013/EU rendeletben a TLAC-minimumkövetelmény tekintetében meghatározottaknak.

(18) Az a követelmény, amely előírja, hogy harmadik ország jogának hatálya alá tartozó szerződések vagy kötelezettségeket létrehozó instrumentumok esetén a szerződésben el kell ismerni a hitelezői feltőkésítés hatásait, elő fogja segíteni és javítani fogja azt a folyamatot, amelynek keretében szanálás esetén az ilyen kötelezettségeket bevonják a hitelezői feltőkésítésbe. Ha és ameddig valamennyi harmadik országbeli joghatóság nem fogad el jogszabályban előírt elismerési keretrendszert a határokon átnyúló hatékony szanálási folyamat lehetővé tétele érdekében, megfelelően megfogalmazott és széles körben elfogadott, szerződésbe foglalt rendelkezések révén lehet működőképes megoldást biztosítani, ameddig az uniós jogban nem vezetnek be olyan megközelítést, amelynek keretében ezeknek a rendelkezéseknek a szerződésekben való alkalmazását jogszabályban előírják vagy azt ösztönzik, hogy az Unió valamelyik tagállama jogának hatálya alá tartozó szerződések jöjjenek létre. A szerződéses elismerésre vonatkozó rendelkezések még a jogszabályban előírt elismerési keretrendszer bevezetése esetén is hozzájárulnak annak tudatosításához a nem az uniós jog hatálya alá tartozó hitelezők körében, hogy az uniós jog az uniós intézmények esetében potenciálisan lehetővé teszi szanálási intézkedések alkalmazását. Vannak azonban olyan helyzetek, amikor nem kivitelezhető az intézmények számára az ilyen szerződéses feltételek beillesztése a megállapodásokba vagy kötelezettséget létrehozó instrumentumokba, különösen a 2014/59/EU irányelv rendelkezései által a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek, a biztosított betétek vagy a szavatolótőke-instrumentumok esetén. Bizonyos körülmények között kivitelezhetetlennek tekinthető a szerződéses elismerésre vonatkozó záradéknak a kötelezettségekre vonatkozó szerződésekbe való belefoglalása, például amikor a harmadik ország jogszabályai tiltják azt, hogy az intézmény szerződéses elismerésre vonatkozó rendelkezéseket foglaljon a szóban forgó harmadik ország jogának hatálya alá tartozó megállapodásokba vagy kötelezettségeket létrehozó instrumentumokba, amikor az intézménynek egyéni szinten nincs hatásköre arra, hogy módosítsa a szerződéses feltételeket, mivel azokat nemzetközi protokollok írják elő vagy azok alapját nemzetközileg elfogadott standard feltételek adják, vagy amikor az a kötelezettség, amelynek a szerződéses elismerési követelmény hatálya alá kellene tartoznia, szerződésszegéstől van függővé téve vagy garanciákból, viszontgaranciákból vagy kereskedelemfinanszírozási műveletek keretében használt más instrumentumokból származik.

Ugyanakkor önmagában nem tekinthető kivitelezhetetlenséget előidéző indoknak, ha a szerződő fél nem hajlandó a szerződésben foglalt, a hitelezői feltőkésítés elismerésére vonatkozó záradékot magára nézve kötelezőként elismerni.

Az EBH-nak olyan technikai standardtervezetet kell kidolgoznia, amely közelebbről meghatározza, hogy milyen esetben áll fenn kivitelezhetetlenség, és a standardtervezetet a Bizottságnak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia. Erre a technikai standardra építve és az érintett piac sajátos jellemzőinek a figyelembevételével, a szanálási hatóságnak, amennyiben szükségesnek ítéli, meg kell határoznia a kötelezettségek azon kategóriáit, amelyek esetében indokolt lehet kivitelezhetetlenségre hivatkozni. Ebben a keretben az intézményekre kell bízni annak megállapítását, hogy a hitelezői feltőkésítésre vonatkozó záradéknak a szerződésekbe vagy szerződésosztályokba való beillesztése nem valósítható meg. Az intézményeknek rendszeresen friss információkat kell küldeniük a szanálási hatóságoknak annak érdekében, hogy azok folyamatosan nyomon tudják követni a szerződésbe foglalt elismerés végrehajtásának aktuális helyzetét. Ennek keretében az intézményeknek fel kell tüntetniük azokat a szerződéseket vagy szerződésosztályokat, amelyek esetében a hitelezői feltőkésítés elismerésére vonatkozó záradék beillesztése kivitelezhetetlen, továbbá fel kell tüntetniük annak indokát is. A szanálási hatóságoknak észszerű határidőn belül meg kell vizsgálniuk az adott intézménynek azon döntését, amely szerint kivitelezhetetlen az elismerésre vonatkozó záradék kötelezettségbe való beillesztése és lépéseket kell tenniük a megalapozatlan döntések helyreigazítása és a szanálhatóság abból fakadó akadályainak felszámolása érdekében, hogy nem került beillesztésre a szerződéses elismerési záradék. Az intézményeknek készen kell állniuk a véleményük megindokolására, amennyiben a szanálási hatóságtól erre vonatkozó felkérést kapnak. Továbbá, annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények szanálhatósága ne sérüljön, azok a kötelezettségek, amelyek esetében a vonatkozó szerződéses rendelkezéseket nem illesztették be, nem ismerhetők el az MREL teljesítésére.

- (20) Hasznos és szükséges kiigazítani a szanálási hatóságok azon hatáskörét, amely lehetővé teszi számukra bizonyos szerződéses kötelezettségek meghatározott időre történő felfüggesztését. Különösen gondoskodni kell arról, hogy ezt a hatáskört már a bank szanálás alá vonását megelőzően gyakorolni lehessen, és különösen attól a pillanattól kezdve, amikor megállapítást nyer az a tény, hogy a bank fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Ez a hatáskör lehetővé tenné például azt, hogy a szanálási hatóság megelőzze a bank pénzügyi helyzetének olyan további romlását, amelyet például a likviditáskiáramlás okozhat, valamint azt is, hogy megállapítsa, adottak-e a feltételek a bank szanálás alá helyezéséhez és kiválassza a legmegfelelőbb szanálási eszközöket. A felfüggesztés időtartamát legfeljebb két munkanapra kell korlátozni. Eddig a felső határig a felfüggesztés alkalmazása folytatódhat a szanálásra vonatkozó határozat meghozatalát követően. Annak érdekében, hogy a moratórium elrendelésére vonatkozó hatáskör alkalmazása arányos legyen, a hatóságok számára lehetővé kell tenni azt, hogy a moratórium hatályát a konkrét eset függvényében rugalmasan határozzák meg. Ezen túlmenően lehetővé kell tenni a számukra, hogy eseti alapon bizonyos kifizetéseket engedélyezzenek, így különösen, de nem kizárólag az intézmény adminisztratív kiadásaival összefüggő kifizetéseket. A hatáskör a biztosítható betétekre is alkalmazható. Ugyanakkor a szanálási hatóságnak gondosan mérlegelnie kell azt, hogy megfelelő lépés-e alkalmazni a felfüggesztést bizonyos biztosítható betétekre, különös tekintettel a természetes személyek és a mikro-, kis- és középvállalkozások birtokában lévő biztosított betétekre, továbbá mérlegelnie kell, hogy fennáll-e a kockázata annak, hogy a felfüggesztés ilyen betétekre történő alkalmazása súlyos mértékben megzavarja a pénzügyi piacok működését.

A szanálási hatóságoknak ebben az összefüggésben, többek között az intézmény szanálási terve alapján, azt a lehetőséget is mérlegelniük kell, hogy az intézmény végül is nem kerül szanálás alá, hanem azt a fizetéseképtelenségre vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján felszámolják, és ilyen esetekben meg kell hozniuk az általuk helyénvalónak ítélt intézkedéseket annak érdekében, hogy megfelelő koordináció valósuljon meg a releváns nemzeti hatóságokkal, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a moratórium ne befolyásolja kedvezőtlenül a fizetéseképtelenségre vonatkozó nemzeti jog szerinti felszámolási eljárás hatékonyságát. Annak biztosítása érdekében, hogy a felfüggesztési időszak alatt a betéteseknek ne kelljen pénzügyi nehézségekkel szembenéznük, a szanálási hatóság határozhat arról, hogy a betétesek naponta jogosultak felvenni egy meghatározott összeget.

A fizetési vagy szállítási kötelezettség felfüggesztésére vonatkozó hatáskörnek nem kell vonatkoznia a 98/26/EK irányelvben kijelölt rendszerekkel vagy rendszerek résztvevőivel szembeni kötelezettségekre, a központi szerződő felekre és központi bankokra, beleértve az ESMA által elismert harmadik országbeli központi szerződő feleket. A 98/26/EK irányelv csökkenti a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvétellel járó kockázatokat, különösen azáltal, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetéseképtelensége esetén. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a védelmi eszközök megfelelően alkalmazhatók legyenek a válsághelyzetekben, egyidejűleg megfelelő biztonságot fenntartva a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek üzemeltetői és egyéb piaci résztvevők számára, a 2014/59/EU irányelvet úgy kell módosítani, hogy rendelkezzen arról, hogy a válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedések önmagukban ne legyenek a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetéseképtelenségi eljárásnak tekinthetők, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek továbbra is teljesítésre kerülnek. A 2014/59/EU irányelv egyik eleme sem érintheti azonban a 98/26/EK irányelv szerinti rendszerek működését vagy az ugyanazon irányelvben garantált biztosítékhoz fűződő jogot.

(20a) A hatékony szanálás egyik kulcseleme annak biztosítása, hogy attól a pillanattól kezdve, hogy egy intézmény szanálás alá kerül, annak a származtatott ügyletek és egyéb pénzügyi szerződések vonatkozásában meglévő szerződő felei ne tudják felmondani pozícióikat kizárólag azért, mert az intézmény szanálás alá került. A szanálási hatóságok felfüggeszthetik a szanálás alá vont intézménnyel kötött szerződés alapján esedékes fizetési vagy szállítási kötelezettségeket és hatáskörük van arra, hogy korlátozzák a szerződő felek jogát a pénzügyi szerződések lezárására, esedékességének előre hozására vagy más módon történő felmondására. Ezek a követelmények nem alkalmazandók közvetlenül a harmadik országok jogának hatálya alá tartozó szerződésekre. Jogszabályban előírt határokon átnyúló elismerési keret hiányában a tagállamoknak elő kell írniuk az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára azt, hogy a releváns pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele egy olyan szerződéses záradékot, amely elismeri, hogy a szanálási hatóság a szerződés vonatkozásában alkalmazhatja a jogok és kötelezettségek felfüggesztésére vagy korlátozására vonatkozó hatáskörét, továbbá hogy a szerződésre a 68. cikk szerinti követelmények kötelezően alkalmazandók, éppúgy mintha a pénzügyi szerződésre az adott tagállam joga lenne alkalmazandó. Az áterjedés kockázatának csökkentése érdekében a tagállamok előírhatják az anyavállalatoknak annak biztosítását, hogy a harmadik országbeli leányvállalatok – amelyek hitelintézetek, befektetési vállalkozások (vagy amelyek befektetési vállalkozások lennének, ha a központi irodájuk a releváns tagállamban lenne) vagy pénzügyi vállalkozások – módosítsák az anyavállalat által garantált vagy más módon támogatott, illetve az anyavállalat vonatkozásában a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmazó pénzügyi szerződéseiket.

- (26) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a helyreállítási és szanálási keretrendszert érintő egységes szabályok kialakítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (27) Annak érdekében, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre ennek az irányelvnek az átültetésére és alkalmazására, a tagállamok számára a hatálybalépéstől számított tizennyolc hónapot kell biztosítani ennek az irányelvnek a nemzeti jogba való átültetésére. Ugyanakkor a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó rendelkezéseket 2024. január 1-jétől kezdődően kell alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy az intézményeknek Unió-szerte elegendő idejük legyen arra, hogy rendezett módon elérjék az MREL előírt szintjét,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

2. A 2. cikk (1) bekezdésének 70. és 71. pontjában, a 36. cikk (4) bekezdésének d) pontjában, a 37. cikk (10) bekezdésének a) pontjában, a 44. cikk (3) bekezdésében, a 44. cikk (4) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában, a 46. cikkben, a 47. cikk (1) bekezdése b) pontja ii. alpontjában, a 48. cikkben, a 63. cikk (1) bekezdése e), f) és j) pontjában, a 66. cikk (4) bekezdésében és a melléklet B. szakaszának (6) és (17) pontjában a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” helyébe adott esetben a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” lép.
3. A 2. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:
„71a. »leírható, illetve átalakítható kötelezettségek«: olyan, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek, amelyek adott esetben megfelelnek a 45b. cikkben vagy a 45g. cikk (3) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek.”.

4. A 2. cikk (1) bekezdése a következő 83a., 83b. és 83c. ponttal egészül ki:

„83a. »szanálandó szervezet«:

a) olyan, az Unió területén letelepedett szervezet, amelyet a szanálási hatóság a 12. cikk alapján olyan szervezetként azonosít, amellyel kapcsolatban a szanálási terv szanálási intézkedésről rendelkezik; vagy

b) olyan intézmény, amely nem része a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke alapján összevont felügyelet alatt álló csoportnak, és amelynek a vonatkozásában a 10. cikknek megfelelően kidolgozott szanálási terv szanálási intézkedést ír elő.

83b. »szanálandó csoport«:

a) egy szanálandó szervezet és annak olyan leányvállalatai, amelyek nem:

i. szanálandó szervezetek; vagy

ii. más szanálandó szervezetek leányvállalatai; vagy

iii. olyan harmadik országban letelepedett szervezetek, amelyek a szanálási terv értelmében nem tartoznak a szanálandó csoporthoz, valamint azok leányvállalatai;

b) központi szervhez kapcsolt hitelintézetek, a központi szerv és a központi szerv ellenőrzése alatt lévő bármely intézmény, amennyiben e szervezetek közül egy szanálandó szervezet;

83c. »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 132. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;...”

4a. A 10. cikk (6) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A szanálási tervet az esettől függően felül kell vizsgálni a szanálási intézkedések végrehajtását vagy az 59. cikkben említett hatáskörök gyakorlását követően.

A 10. cikk (7) bekezdésének o) és p) pontjában említett határidők meghatározásakor a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie azt, hogy milyen határidő vonatkozik a 2013/36/EU irányelv 104b. cikkében említett követelménynek való megfelelésre.”

4b. A 10. cikk (7) bekezdésének o) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„o) a 45g. és a 45f. cikkben említett követelmények és adott esetben azok elérésének határideje;”

4c. A 10. cikk (7) bekezdésének p) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„p) abban az esetben, ha a szanálási hatóság alkalmazza a 45b. cikk (3) bekezdését, a szanálendő szervezet általi megfelelésre vonatkozó határidő.”

4d. A 10. cikk (7) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés o) és p) pontjában említett határidők meghatározásakor a szanálási tervnek biztosítania kell azt, hogy ezek a határidők megfelelők legyenek és figyelembe vegyék az alábbiakat:

i. a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;

ii. a tőkepiacokhoz való korlátozott hozzáférés a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;

iii. az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás a 45f. cikkben említett követelmény teljesítéséhez.”

5. A 12. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a csoportszintű szanálási hatóságok a leányvállalatok szanálási hatóságaival együtt és – amennyiben az adott jelentős fióktelep szempontjából releváns – a jelentős fióktelepek szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, csoportszintű szanálási terveket készítsenek. A csoportszintű szanálási tervben az alábbiak tekintetében meghozandó intézkedéseket kell meghatározni:

- a) az EU-szintű anyavállalat;
- b) a csoport részét képező és az Unióban található leányvállalatok;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek; és
- d) a VI. címre figyelemmel, a csoport részét képező és az Unión kívül található leányvállalatok.

Az első albekezdésben említett intézkedésekkel összhangban a szanálási tervben minden egyes csoportra vonatkozóan meg kell határozni:

- a) a szanálandó szervezeteket;
- b) a szanálandó csoportokat.”.

6. A 12. cikk (3) bekezdésében az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

- a) meghatározza a 10. cikk (3) bekezdésében említett forgatókönyvek esetében a szanálandó szervezetek tekintetében tervezett, meghozandó szanálási intézkedéseket, valamint azt, hogy ezen szanálási intézkedések milyen következményekkel járnak az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett egyéb, csoporthoz tartozó szervezetekre, az anyavállalatra és a leányintézményekre;
- b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók és használhatók a szanálási eszközök és hatáskörök összehangolt módon az Unióban letelepedett szanálandó szervezetekre – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoport egészének vagy a csoporton belüli több vállalkozás által végzett tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak vagy szanálandó csoportoknak harmadik fél általi megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja az összehangolt szanálás potenciális akadályait;”.

7. A 12. cikk (3) bekezdése e) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„e) meghatározza az ezen irányelvben nem említett olyan további intézkedéseket, amelyeket az érintett szanálási hatóságok kívánnak alkalmazni a szanálandó csoporton belüli szervezetek tekintetében;”.

8. A 12. cikk (3) bekezdése a következő a1) ponttal egészül ki:
- „a1) amikor a csoport egynél több szanálendő csoportot foglal magában, meghatározza a tervezett szanálási intézkedéseket az egyes szanálendő csoportok szanálendő szervezeteivel kapcsolatban, valamint azt, hogy ezen intézkedések milyen következményekkel járnak:
- i. az ugyanazon szanálendő csoporthoz tartozó egyéb, csoporton belüli szervezetekre;
 - ii. az egyéb szanálendő csoportokra.”.
9. A 13. cikk (4) bekezdése az első albekezdést követően a következő albekezdéssel egészül ki:
- „Amikor a csoport egynél több szanálendő csoportból áll, a 12. cikk (3) bekezdésének a1) pontjában említett szanálási intézkedési tervet az első albekezdés szerinti együttes határozatba kell foglalni.”.
10. A 13. cikk (6) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „Amennyiben a szanálási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatukat, akkor a leányvállalatért felelős egyes szanálási hatóságoknak, amelyek nem értenek egyet a csoportszintű szanálási tervvel, saját maguknak kell határozatot hozniuk, valamint adott esetben azonosítaniuk kell a szanálendő szervezetet és el kell készíteniük, illetve naprakészen kell tartaniuk a joghatóságuk alá tartozó szervezetekből álló szanálendő csoport szanálási tervét. Az egyet nem értő szanálási hatóságok egyes határozatait teljes körű indokolással kell ellátni, azokban meg kell jelölni a javasolt csoportszintű szanálási tervvel való egyet nem értés indokait, valamint figyelembe kell venni a többi szanálási hatóság és illetékes hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Minden egyes szanálási hatóságnak értesítenie kell a határozatáról a szanálási kollégium többi tagját.”.

11. A 16. cikk (1) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „Valamely csoport akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóságok számára megvalósítható és hiteles a csoportba tartozó vállalkozásoknak a rendes fizetéseketelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a szanálási eszközöknek és hatásköröknek a csoportba tartozó szanálendő szervezetekre történő alkalmazása révén – a csoport szanálása, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív következménnyel járjon azon tagállamok pénzügyi rendszereire nézve, ahol a csoportba tartozó vállalkozások vagy fióktelepek találhatók, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, még szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események esetében is, szem előtt tartva a csoporthoz tartozó vállalkozások által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását, amennyiben ezek rövid időn belül könnyen leválaszthatók, illetve más módon. A csoportszintű szanálási hatóságok időben értesítik az EBH-t, amennyiben egy csoport nem minősül szanálhatónak.”.
12. Az 16. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
- „A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy csoport több szanálendő csoportból áll, az (1) bekezdésben említett hatóságok e cikkkel összhangban értékeljék az egyes szanálendő csoportok szanálhatóságát.
- Az első albekezdésben említett értékelést az egész csoport szanálhatóságára vonatkozó értékelést kiegészítve kell elvégezni a 13. cikkben meghatározott döntéshozatali eljárásnak megfelelően.”.

- 12a. A 16. cikk után a szöveg egy új 16a. cikkel egészül ki:

„16a. cikk

Bizonyos nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatáskör

(1) Amennyiben egy szervezet egyszerre megfelel a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjának, de egyszerre nem felel meg a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és

- i. az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében említett követelményeknek és
- ii. a 45c. és a 45d. cikkben említett követelményeknek az ezen irányelv 45. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően számítva,

a szóban forgó szervezet szanálási hatóságának hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a (2) és a (3) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelően, megtiltsa a szervezetnek azt, hogy több nyereséget fizessen ki a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményhez kapcsolódó, a (4) bekezdésnek megfelelően számított maximálisan felosztható összegnél (M-MDA) az alábbi intézkedések révén:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó nyereségkifizetés;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor a szervezet nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt;
- c) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

Amennyiben a szervezet az első albekezdésben említett helyzetben van, haladéktalanul értesítenie kell a szanálási hatóságot a követelmények nemteljesítéséről.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetben a szervezet szanálási hatóságának az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően indokolatlan késedelem nélkül mérlegelnie kell, hogy gyakorolja-e az (1) bekezdésben említett hatáskört, és ehhez a következő elemeket kell figyelembe vennie:

- a) a követelmények nemteljesítésének oka, időtartama és mértéke, valamint annak a szanálhatóságra gyakorolt hatása;
- b) a szervezet pénzügyi helyzetének változása és annak a valószínűsége, hogy a szervezet belátható időn belül teljesítheti a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett feltételt;
- c) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni az (1) bekezdésben említett követelményeknek;
- d) abban az esetben, ha a szervezet nem képes felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében és a 45b. cikkben vagy a 45g. cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek, figyelembe kell vennie azt, hogy az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható-e be;
- e) az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása lenne-e a legmegfelelőbb és a legarányosabb eszköz az intézmény helyzetének kezelésére, figyelembe véve, hogy az potenciálisan milyen hatást gyakorolhat egyrészt az érintett szervezet finanszírozási feltételeire, másrészt pedig a szanálhatóságára.

A szanálási hatóságnak a követelmények nemteljesítésének időtartama alatt legalább havonta meg kell ismételnie az arra vonatkozó értékelést, hogy szükséges-e gyakorolni az (1) bekezdésben említett hatáskört, egészen addig, ameddig a szervezet az (1) bekezdésben említett helyzetben van.

(3) Ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szervezet még mindig az (1) bekezdésben említett helyzetben van hat hónappal az erről szóló értesítést követően is, a szanálási hatóságnak, az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően, gyakorolnia kell az (1) bekezdésben említett hatáskört, kivéve ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az alábbi feltételek közül legalább kettő teljesül:

- i. a követelmények megsértése a pénzügyi piacok működését érintő súlyos zavarnak tudható be, ami miatt a pénzügyi piacok nagy részét érintő stresszhelyzet alakult ki a pénzügyi piacok több szegmensében;
- ii. az i. pontban említett zavar nem csupán a szervezet szavatolótőke- és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai árának a fokozott ingadozását vagy a szervezet költségeinek a növekedését eredményezi, hanem a piacok teljes vagy részleges bezárásához is vezet, ami miatt a szervezet nem tud szavatolótőke- vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat kibocsátani a piacokon;
- iii. a piac ii. pontban említett bezárása nem csak az érintett szervezetre, hanem több más szervezetre is vonatkozik;
- iv. az i. pontban említett zavar miatt az érintett szervezet nem tud olyan mennyiségben kibocsátani szavatolótőke- és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat, amely elegendő lenne a követelmények megsértésének megszüntetéséhez;
- v. az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása negatív tovaggyűrűző hatást gyakorol a bankszektor egy részére, ami alááshatja a pénzügyi stabilitást.

Abban az esetben, ha az előző albekezdésben említett kivétel alkalmazásra kerül, a szanálási hatóság értesíti az illetékes hatóságot a döntéséről és írásos magyarázatot nyújt be az általa végzett értékelésről.

A szanálási hatóságnak havonta meg kell ismételnie az előző albekezdés feltételeinek értékelését és értékelnie kell, hogy alkalmazható-e a kivétel.

(4) Az M-MDA kiszámításához az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított összeget meg kell szorozni a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. Az M-MDA-t csökkenteni kell a (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedésekkel.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorozandó összegnek a következőkből kell állnia:

- a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (1) bekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban kifizetett esetleges összegekkel;

plusz

- b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (1) bekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban kifizetett esetleges összegekkel;

mínusz

- c) az a) és a b) pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A tényezőt a következőképp kell meghatározni:

- a) a tényező értéke 0, ha a kombinált pufferkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartiliséen belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére;

- b) a tényező értéke 0,2, ha a kombinált pufferkövetelmény második kvartiliséen belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére;
- c) a tényező értéke 0,4, ha a kombinált pufferkövetelmény harmadik kvartiliséen belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére;
- d) a tényező értéke 0,6, ha a kombinált pufferkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartiliséen belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére.

A kombinált pufferkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$a\text{-kvartilis-alsó-határa} = \frac{\text{Kombinált-puffer-követelmény}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$a\text{-kvartilis-felső-határa} = \frac{\text{Kombinált-puffer-követelmény}}{4} \times Q_n$$

»Q_n« jelöli az érintett kvartilis sorszámát.”

12aa. A 17. cikkben az „intézmény” szó helyébe a „szervezet” szó lép.

13. A 17. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A szervezet az (1) bekezdésnek megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított két héten belül köteles olyan lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak, mellékelve ezen intézkedések ütemezését is, amelyekkel biztosítható, hogy az intézmény megfeleljen a 45f. vagy a 45g. cikknek és a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában említett követelménynek, abban az esetben, ha a szanálhatóság jelentős akadálya olyan helyzetből fakad, amelyben:

- a) a szervezet egyszerre megfelel a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjának, de egyszerre nem felel meg a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében említett követelményeknek vagy a 45c. és a 45d. cikkben említett követelményeknek, az ezen irányelv 45. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően számítva; vagy
- b) a szervezet nem felel meg az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében és 494. cikkében említett követelményeknek vagy a 45c. cikkben és a 45d. cikkben említett követelményeknek.

A javasolt intézkedések végrehajtásához meghatározott ütemtervben figyelembe kell venni azt, hogy mi okozta a szóban forgó akadályt. A szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően értékeli, hogy az intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó jelentős akadályt.”.

14. A 17. cikk (5) bekezdése a következő h1) ponttal egészül ki:
- „h1) annak előírása valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy nyújtson be tervet a 45f. vagy a 45g. cikknek való megfelelés helyreállítására az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségértékként kifejezve, és adott esetben a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában említett követelménynek való megfelelés helyreállítására és a 45f. vagy a 45g. cikkben említett követelményeknek való megfelelés helyreállítására az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkében említett teljes kitettségi mérték százalékában kifejezve;”.
15. A 17. cikk (5) bekezdése a következő j1) ponttal egészül ki:
- „j1) annak előírása valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy a 45f. vagy 45g. cikknek való folyamatos megfelelés biztosítása érdekében változtassa meg a lejáratú szerkezetét a szavatolóőke-instrumentumoknak, miután erre az illetékes hatóságtól engedélyt kapott és a 45b. cikkben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek vagy a 45g. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett tételeknek.”.
16. A 17. cikk (5) bekezdésének i) és j) pontjában a „45. cikk” helyébe a „45f. és 45g. cikk” lép.
17. A 18. cikk (1)–(7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- (1) A csoportszintű szanálási hatóságnak – a leányvállalatok szanálási hatóságaival közösen, továbbá a felügyeleti kollégiummal, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók és amennyiben az a jelentős fióktelepek szempontjából releváns – a szanálási kollégium keretén belül mérlegelnie kell a 16. cikkben előírt értékelést, és minden észszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy együttes határozat jöjjön létre a 17. cikk (4) bekezdésének megfelelően azonosított intézkedéseknek valamennyi szanálendő szervezet és azok azon leányvállalatai vonatkozásában történő alkalmazásáról, amelyek az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek és a csoport részét képezik.

(2) A csoportszintű szanálási hatóságnak – az 1093/2010/EU rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban az összevont felügyeletet ellátó hatósággal és az EBH-val együttműködve – jelentést kell készítenie és azt be kell terjesztenie az EU-szintű anyavállalatnak, a leányvállalatok szanálási hatóságainak, amelyek továbbítják azt a felügyeletük alá tartozó leányvállalatok felé, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságainak, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók. A jelentést az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kell elkészíteni, és abban elemezni kell a szanálási eszközök hatékony alkalmazását hátráltató, valamint a szanálási hatáskörök csoporttal, illetve amennyiben a csoport egynél több szanálendő csoportból áll, a szanálendő csoportokkal szembeni gyakorlását gátló jelentős akadályokat. A jelentésnek figyelembe kell vennie az intézmény üzleti modelljére gyakorolt hatást, és olyan arányos és célzott intézkedésekre vonatkozó ajánlást kell megfogalmaznia, amelyek a hatóság véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok kiküszöböléséhez.

Amennyiben a csoport szanálhatóságának akadálya a csoporthoz tartozó, a 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett szervezet helyzetének tudható be, a csoportszintű szanálási hatóságnak értesítenie kell az EU-szintű anyavállalatot a felmerült akadály vonatkozásában általa készített értékelésről, miután konzultált a szanálendő szervezet szanálási hatóságával és leányintézményeinek szanálási hatóságaival.

(3) A jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül az EU-szintű anyavállalat előterjesztheti észrevételeit, és olyan alternatív intézkedéseket javasolhat a csoportszintű szanálási hatóságnak, amelyek orvosolhatják a jelentésben feltárt akadályokat.

Amennyiben a szóban forgó akadályok a csoporthoz tartozó, a 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett szervezet helyzetének tudhatók be, az EU-szintű anyavállalat a (2) bekezdésnek megfelelően küldött értesítés kézhezvételének időpontjától számított két héten belül köteles potenciális intézkedéseket javasolni a csoportszintű szanálási hatóságnak, mellékelve azok ütemezését is, annak érdekében, hogy a csoporthoz tartozó szervezet megfeleljen a 45f. vagy a 45g. cikknek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségértékként kifejezve, és adott esetben a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában említett követelménynek, valamint a 45f. és a 45g. cikkben említett követelményeknek az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkében említett teljes kitettségi mérték százalékában kifejezve.

A javasolt intézkedések végrehajtásához meghatározott ütemtervben figyelembe kell venni azt, hogy mi okozta a szóban forgó akadályt. A szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően értékeli, hogy az intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó jelentős akadályt.

(4) A csoportszintű szanálási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat által javasolt valamennyi intézkedést közölnie kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val, a leányvállalatok szanálási hatóságaival, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns. A csoportszintű szanálási hatóságoknak és a leányvállalatok szanálási hatóságainak – az illetékes hatóságokkal, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók – minden módjukban álló lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanálási kollégiumban együttes határozat szülessen a jelentős akadályok megállapításáról, valamint szükség esetén az EU-szintű anyavállalat által javasolt intézkedések, és az akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről, amelyben a csoport működése által érintett valamennyi tagállam vonatkozásában figyelembe kell venni az intézkedések lehetséges hatását.

(5) Az együttes határozatot az EU-szintű anyavállalat esetleges észrevételeinek benyújtásától számított négy hónapon belül kell meghozni. Abban az esetben, ha az EU-szintű anyavállalat nem nyújtott be észrevételeket, az együttes határozatot a (3) bekezdésben említett négyhónapos időszak leteltétől számított egy hónapon belül kell meghozni.

A 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett helyzet következtében felmerülő szanálhatósági akadályra vonatkozó együttes határozatot az EU-szintű anyavállalat (3) bekezdés szerinti észrevételeinek benyújtásától számított két héten belül kell meghozni.

Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet a csoportszintű szanálási hatóság megküld az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH valamely szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat az együttes határozat meghozatalában.

(6) Az (5) bekezdésben említett időszakon belüli együttes határozat hiányában a csoportszintű szanálási hatóságnak a szanálendő szervezetek szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amennyiben ezek eltérőek, saját magának kell meghoznia a határozatot a 17. cikk (4) bekezdése alapján végrehajtandó, megfelelő csoportszintű intézkedésekről.

A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanálási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanálási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Ha az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak végén valamely szanálási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a csoportszintű szanálási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak az említett rendelet értelmében egyeztető időszaknak minősül. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a csoportszintű szanálási hatóság határozatát kell alkalmazni.

(6a) Az (5) bekezdésben említett időszakon belüli együttes határozat hiányában a releváns szanálандó szervezet szanálási hatóságának saját magának kell meghoznia a határozatot a 17. cikk (4) bekezdése alapján a szanálандó csoport szintjén végrehajtandó megfelelő intézkedésekről.

A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni az azonos szanálандó csoporthoz tartozó más szervezetek szanálási hatóságai és a csoportszintű szanálási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A releváns szanálási hatóságoknak a szanálандó szervezet rendelkezésére kell bocsátaniuk a határozatot.

Ha az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak végén valamelyik szanálási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a szanálандó szervezet szanálási hatóságának el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak az említett rendelet értelmében egyeztető időszaknak minősül. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a szanálандó szervezet szanálási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(7) Együttes határozat hiányában a szanálendő szervezetnek nem minősülő leányvállalatok szanálási hatóságainak saját maguknak kell meghozniuk a határozatot a leányvállalatok által a 17. cikk (4) bekezdésével összhangban egyedileg meghozandó megfelelő intézkedésekről. A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanálási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A határozatot a leányvállalat és az érintett szanálendő szervezet, a szanálendő szervezet szanálási hatósága, és amennyiben eltér, a csoportszintű szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Ha az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak végén valamelyik szanálási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a leányvállalat szanálási hatóságának el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak az említett rendelet értelmében egyeztető időszaknak minősül. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a leányvállalat szanálási hatóságának határozatát kell alkalmazni.”.

20. A 32. cikk (1) bekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve észszerűen nem várható, hogy az intézmény vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – vagy felügyeleti intézkedéssel (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak vagy a 45g. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az 59. cikk (2) bekezdése szerinti leírását vagy átalakítását) – észszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény csődje;”.

20a. A szöveg a következő 32a. cikkel egészül ki:

„32a. cikk

A központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek szanálásának feltételei

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok akkor hajthassanak végre szanálási intézkedést valamely központi szerv és annak valamennyi kapcsolt hitelintézete vonatkozásában, ha a központi szerv és a kapcsolt hitelintézetek összességükben teljesítik a 32. cikk (1) bekezdésében előírt feltételeket.”.

21. A 33. cikk (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett valamely szervezet vonatkozásában, ha a szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.

(3) Abban az esetben, amikor egy vegyes tevékenységű holding társaság leányintézményei közvetlenül vagy közvetve közbenső pénzügyi holding társaság tulajdonában állnak, a szanálási terv rögzíti, hogy a közbenső pénzügyi holding társaságot szanálendő szervezatként kell azonosítani, és a tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálás céljából hozott szanálási intézkedések a közbenső pénzügyi holding társaságra irányuljanak. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok nem hoznak csoportszintű szanálás céljából szanálási intézkedéseket a vegyes tevékenységű holding társaságra vonatkozóan.

(4) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, valamint annak ellenére, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet nem teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében említett feltételeket, a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhatnak az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában, amennyiben valamennyi alábbi feltétel teljesül:

a) a szervezet szanálendő szervezet;

b) az adott szervezet egy vagy több leányvállalata, amelyek intézmények, de nem szanálendő szervezetek, megfelelnek a 32. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételeknek;

c) e leányvállalatok olyan eszközökkel és kötelezettségekkel rendelkeznek, amelyek miatt csődbe jutásuk veszélyezteti a teljes szanálандó csoportot, és az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség vagy egy vagy több intézményi leányvállalatnak vagy az érintett szanálандó csoport egészének a szanálásához.”.

21a. A szöveg a következő 33a. cikkel egészül ki:

„33a. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamoknak meg kell győződniük arról, hogy a szanálási hatóságaiknak van olyan hatáskörük, amelynek értelmében fel tudnak függeszteni olyan fizetési vagy szállítási kötelezettségeket, amelyek vonatkozásában valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szerződő fél, amikor a szanálási hatóság – azt követően, hogy a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően megállapítást nyert, hogy az intézmény fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik – úgy határoz, hogy a felfüggesztési hatáskör gyakorlása szükséges az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet pénzügyi helyzete további romlásának elkerüléséhez vagy annak megállapításához, hogy teljesülnek a 32. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti feltételek, vagy pedig a legmegfelelőbb szanálási eszközök kiválasztásához.

A szanálási hatóságnak kell meghoznia azt a döntést, hogy az intézmény pénzügyi helyzete további romlásának elkerülése érdekében vagy annak megállapításához, hogy teljesülnek-e a 32. cikk (1) bekezdése b) és c) pontja szerinti feltételek, gyakorolja a felfüggesztési hatáskört; e döntés meghozatala előtt konzultálnia kell az illetékes hatósággal, mely utóbbinak az időközben potenciálisan bekövetkező likviditáskiáramlás elkerülése érdekében rövid időn belül válaszolnia kell a konzultációs megkeresésre.

(2) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés nem alkalmazandó a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekkel vagy rendszerüzemeltetőkkel, központi szerződő felekkel, valamint az ESMA által a 648/2012/EU rendelet 25. cikke alapján elismert harmadik országbeli központi szerződő felekkel és a központi bankokkal szembeni fizetési és szállítási kötelezettségekre.

A szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a fizetési és szállítási kötelezettségek felfüggesztésére és arra, hogy e hatáskör hatályát a konkrét eset függvényében határozzák meg. A szanálási hatóságoknak különösen gondosan kell mérlegelniük, hogy megfelelő-e kiterjeszteni a felfüggesztést a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerinti biztosítható betétekre, különösen pedig az olyan biztosított betétekre, amelyek természetes személyeknek és mikro-, kis- és középvállalkozásoknak a birtokában vannak. A biztosítható betétekkel kapcsolatban a fizetési és szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör gyakorlásakor a szanálási hatóságok úgy határozhatnak, hogy a betétesek számára lehetővé kell tenni, hogy hozzájuthassanak egy megfelelő napi pénzösszeghez.

(3) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztésnek a lehető legrövidebb ideig kell tartania, nem haladhatja meg azt az időtartamot, amelyre a szanálási hatóság megítélése szerint mindenképpen szükség van az e cikk (1) bekezdésében említett célra és az semmi esetre sem lehet hosszabb, mint a felfüggesztésre vonatkozó értesítés (7) bekezdés szerinti közzétételétől a közzétételt követő munkanapon az intézmény vagy szervezet szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig terjedő időszak.

(4) Az e cikk szerinti hatáskör gyakorlása során a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük azt, hogy ennek a hatáskörnek a gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok rendezett működésére és figyelembe kell venniük a hatályos nemzeti szabályokat, valamint a felügyeleti és a bírói hatásköröket, annak érdekében, hogy a fizetéseképtelenségi eljárásban biztosított legyen a hitelezők jogainak és a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódnak az érvényesülése. A szanálási hatóságoknak különösen azt kell figyelembe venniük, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett megállapítás eredményeként az intézményt vagy szervezetet nemzeti fizetéseképtelenségi eljárás alá vonhatják, és meg kell tenniük az általuk helyénvalónak ítélt intézkedéseket annak érdekében, hogy a nemzeti közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságokkal megfelelő koordináció valósuljon meg.

(5) Ha egy intézmény szerződés szerinti fizetési vagy szállítási kötelezettségeit az (1) bekezdés értelmében felfüggesztik, akkor az intézmény ugyanazon szerződés szerinti szerződő feleinek fizetési és szállítási kötelezettségeit azonos időtartamra szintén fel kell függeszteni.

(6) Ha a fizetési vagy szállítási kötelezettség teljesítése az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, akkor az közvetlenül ezen időtartam lejártakor válik esedékessé.

(7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok késlekedés nélkül küldjenek értesítést az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek és a 83. cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában említett hatóságoknak amikor gyakorolják a bizonyos kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskört azt követően, hogy a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően megállapítást nyert, hogy az intézmény fizetésképtelen vagy fizetésképtelenné válhat, és azt megelőzően, hogy meghozzák a szanálásra vonatkozó határozatot.

A szanálási hatóság a 83. cikk (4) bekezdésében említett módokon közzéteszi azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén sor kerül a kötelezettségek e cikk szerinti felfüggesztésére, valamint a felfüggesztés feltételeit és időtartamát, illetve biztosítja ezek közzétételét.

(8) Ez a cikk nem sérti a tagállamok nemzeti jogában szereplő azon rendelkezéseket, amelyek hatáskört biztosítanak a fizetési vagy szállítási kötelezettség felfüggesztésére azt megelőzően, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint megállapítást nyert volna, hogy az intézmény fizetésképtelen vagy fizetésképtelenné válhat vagy az olyan intézményekre vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni, továbbá az olyan rendelkezéseket, amelyek hatálya átfogóbb, időtartama pedig hosszabb az e cikkben előírt hatálynál, illetve időtartamnál. Ezeket a hatásköröket a vonatkozó tagállami jogszabályokban a hatály, az időtartam és a feltételek tekintetében meghatározottaknak megfelelően kell gyakorolni. Az e cikkben előírt feltételek nem sértik a fizetési és szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó ilyen hatáskör tekintetében alkalmazandó feltételeket.

(9) A tagállamoknak meg kell győződniük arról, hogy amikor a szanálási hatóság az (1) bekezdésnek megfelelően egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában gyakorolja hatáskörét a kifizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére, akkor a szanálási hatóság azt a hatáskört is gyakorolhassa, amely lehetővé teszi, hogy korlátozást állapítson meg az intézmény biztosított hitelezőire a szóban forgó intézmény vagy szervezet bármely eszközére vonatkozóan ugyanilyen időtartamra. A 70. cikk (2)–(4) bekezdését alkalmazni kell.

(10) A tagállamoknak meg kell győződniük arról, hogy amikor a szanálási hatóság az (1) bekezdésnek megfelelően egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában gyakorolja hatáskörét a kifizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére, akkor a szanálási hatóság azt a hatáskört is gyakorolhassa, amely lehetővé teszi, hogy bármely szerződő félnek a szóban forgó intézménnyel kötött szerződése esetében felfüggeszse a felmondásra vonatkozó jogot ugyanilyen időtartamra. A 71. cikk (2)–(8) bekezdését alkalmazni kell.

(11) Ha a szanálási hatóság azután, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint megállapította, hogy az intézmény fizetéseképtelen vagy fizetéseképtelenné válhat, gyakorolta az e cikk (1) vagy (9) vagy (10) bekezdése szerinti hatáskörök bármelyikét, és ha ezt követően a szóban forgó intézmény vonatkozásában szanálási intézkedés meghozatalára kerül sor, akkor a szanálási hatóság nem gyakorolhatja a 69. cikk (1) bekezdése, valamint a 70. vagy a 71. cikk szerinti hatásköreit a szóban forgó intézmény vonatkozásában.”.

22. A 44. cikk (2) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) olyan kötelezettségek, amelyek hátralévő futamideje hét napnál rövidebb és a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői javára állnak fenn és az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeztek, vagy amelyek az ESMA által elismert harmadik országbeli központi szerződő felek vonatkozásában állnak fenn;”.

22a. A 44. cikk (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

„h) kötelezettségek olyan intézmények vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b) c) vagy d) pontjában említett szervezetek felé, amelyek ugyanazon szanálendő csoport részét képezik anélkül, hogy maguk is szanálendő szervezetek lennének, tekintet nélkül azok futamidejére, kivéve abban az esetben, ha ezek a kötelezettségek az ezen irányelv átültetésének időpontjában hatályos vonatkozó, a kielégítési sorrendet meghatározó nemzeti jogszabály értelmében a rendes, fedezetlen kötelezettségek mögé soroltak.

Amennyiben az előző albekezdés alkalmazandó, a szanálendő szervezetnek nem minősülő vonatkozó leányvállalat szanálási hatóságának meg kell vizsgálnia, hogy a 45g. cikk (3) bekezdésének megfelelő instrumentumok összege elégséges-e az előnyben részesített szanálási stratégia végrehajtásának alátámasztására.”.

22b. A 44. cikk (3) bekezdése az utolsó albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A szanálási hatóságoknak gondosan meg kell vizsgálniuk, hogy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézményekkel vagy szervezetekkel szemben fennálló kötelezettségeket – amennyiben a szóban forgó intézmények vagy szervezetek ugyanannak a szanálendő csoportnak a tagjai, de maguk nem szanálendő szervezetek, és e cikk (2) bekezdésének h) pontja alapján nincsenek kizárva a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából – a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében részben vagy teljesen ki kell-e zárni ezen bekezdés a)–d) pontja alapján.”.

23. A 45. cikk helyébe a következő cikkek lépnek:

„45. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása és kiszámítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amikor azt a 45–45h. cikk előírja, megfelelően továbbá az említett cikkekben foglaltaknak.

(2) Az (1) bekezdésben említett követelményt a 45c. cikk (3), (3a) vagy – adott esetben – (4) bekezdésével összhangban, a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani és az alábbiak százalékában kell kifejezni:

a) az (1) bekezdésben említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésével összhangban számított teljes kockázatkivettség-értéke;

b) az (1) bekezdésben említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkével összhangban számított teljes kivettségi mértéke.

45a. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alóli mentesség

(1) A 45. cikk ellenére a szanálási hatóságoknak mentesíteniük kell a 45. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény teljesítése alól a biztosítékkal fedezett kötvényekből finanszírozott jelzáloghitel-intézeteket, amelyek a nemzeti jog értelmében nem gyűjthetnek betéteket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) ezen intézmények felszámolására nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások keretében, vagy az ezen intézményekre vonatkozó egyéb, a 38., a 40. vagy a 42. cikkel összhangban lefolytatott eljárások keretében kerül sor;

b) az említett nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások és egyéb eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanálási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljenek veszteségeket.

(2) Azok az intézmények, amelyek mentesülnek a 45. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény alól, nem vehetnek részt a 45f. cikk (1) bekezdésében említett konszolidációban.

(1) A szanálandó szervezetek esetében a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek csak akkor képezhetik a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegének részét, ha teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett feltételeket, az említett rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontja kivételével.

Az első albekezdéstől eltérve, amikor ez az irányelv az 575/2013/EU rendelet 92a. vagy 92b. cikkének követelményeire hivatkozik, az említett cikkek alkalmazásában leírható, illetve átalakítható kötelezettségek alatt az 575/2013/EU rendelet 72k. cikkében meghatározott és az ugyanazon rendelet második része I. címének 5a. fejezetével összhangban megállapított leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket kell érteni.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (2) bekezdésének l) pontjától eltérve, a hitelviszonyt megtestesítő, származékos jellemzőkkel rendelkező instrumentumokból eredő kötelezettségek, például a strukturált értékpapírok, csak akkor számíthatók be a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból eredő kötelezettség összege már a kibocsátás időpontjában előre tudható, rögzített vagy emelkedő, és azt származékos jellemző nem befolyásolja, vagy a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum tartalmaz egy olyan szerződéses rendelkezést, amely szanálás esetére meghatározza a követelés összegét;
- b) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból eredő kötelezettség vagy a beágyazott származékos termék pozíciója értékelhető naponta egy hitelkockázat nélküli, egyenértékű instrumentum aktív, likvid, kétirányú piacát alapul véve, az 575/2013/EU rendelet 104. és 105. cikkével összhangban // vagy a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum tartalmaz egy olyan szerződéses rendelkezést, amely szanálás esetére meghatározza a követelés összegét;
- c) sem a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum, sem származékos jellemzője nem képezi nettósítási megállapodás tárgyát, és értékelésére nem vonatkozik a 49. cikk (3) bekezdése.

Az első albekezdésben említett kötelezettségek csak az első albekezdés a) pontjában említett összegnek megfelelő részben számíthatók be a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe.

(2a) Be kell számítani a szanálendő szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az összegébe az olyan kötelezettségeket, amelyeket a szanálendő szervezettel egyazon szanálendő csoport részét képező, az Unióban letelepedett valamely leányvállalat bocsátott ki egy nem ugyanazon szanálendő csoportba tartozó, meglévő részvényes részére, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a kibocsátásukra a 45g. cikk (3) bekezdése a) pontjának megfelelően került sor;
- b) a leírási és átalakítási hatásköröknek az ezen kötelezettségek tekintetében az 59. vagy a 62. cikknek megfelelően történő gyakorlása nem érinti a szanálendő szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést;
- c) értékük nem haladja meg az i. alpontban említett összegnek a ii. alpontban említett összegből való kivonásával kapott összeget:
 - i. a szanálendő szervezet részére kibocsátott és általa akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanálendő csoportba tartozó más szervezeteken keresztül megvásárolt kötelezettségek összege, valamint a 45g. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően kibocsátott szavatolótőke összege;
 - ii. a 45g. cikk (1) bekezdésének megfelelően előírt összeg.

(3) A 45c. cikk (3a) bekezdésében, valamint a 45d. cikk (1) bekezdésének a) pontjában megállapított minimumkövetelmény sérelme nélkül a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a 45f. cikkben említett követelmény azon részét, amely a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8%-át teszi ki, a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (3a) és (3b) bekezdésének a hatálya alá tartozó szanálendő szervezetek olyan szavatolótőke- és egyéb instrumentumokkal teljesítsék, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek, a rendelet 72b. cikke (3)–(5) bekezdésének a kivételével. Valamely szanálendő szervezet kérésére a szanálási hatóság engedélyezheti azt, hogy a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8%-ánál alacsonyabb, de az $(1 - X1/X2) \times$ a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8%-a képlet alkalmazása eredményeként kapott összegnél magasabb szintet a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (3a) és (3b) bekezdésének a hatálya alá tartozó szanálendő szervezetek olyan szavatolótőke- és egyéb instrumentumokkal teljesítsék, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek, a rendelet 72b. cikke (3)–(5) bekezdésének a kivételével, feltéve, hogy teljesülnek az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (3) bekezdése a), b) és c) pontjában szereplő feltételek, ahol tiszteletben tartva az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (3) bekezdése szerint lehetséges csökkentési arány határértékét:

$X1$ = az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték 3,5%-a.

$X2$ = az alábbi két elem összeadásával kapott összeg: i. az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték 18%-a és ii. a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének (6) bekezdésében említett követelmény.

(4) Azon szanálendő szervezetek esetében, amelyek nem globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és nem a 45c. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálendő szervezetek, a szanálási hatóság határozhat úgy, hogy a 45f. cikkben említett követelményt – részben, legfeljebb a szervezet teljes, a szavatolótőkét is magában foglaló kötelezettségállományának 8%-áig vagy, amennyiben ez a nagyobb összeg, a (6) bekezdésben említett képlettel számított összeg erejéig – szavatolótőkével és olyan instrumentumokkal kell teljesíteni, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek megfelelnek, kivéve az említett rendelet 72b. cikke (3)–(5) bekezdésében foglalt feltételeket, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) az első és a második bekezdésben említett, nem alárendelt kötelezettségek a nemzeti kielégítési sorrendben ugyanazon a besorolási szinten állnak, mint egyes olyan kötelezettségek, amelyek a 44. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírási vagy átalakítási hatáskörök alkalmazásából;
- b) annak kockázata, hogy az olyan nem alárendelt kötelezettségekre vonatkozó leírási vagy átalakítási hatáskör tervezett alkalmazása következtében, amelyeket a 44. cikk (2) vagy (3) bekezdése értelmében nem zártak ki a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából, az említett kötelezettségekből eredő követelések hitelezői nagyobb veszteséget szenvednének, mint amekkora veszteséget a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetében szenvednének el;
- c) az alárendelt kötelezettségek összege nem haladja meg az annak biztosításához szükséges összeget, hogy a b) pontban említett hitelezők ne szenvedjenek el nagyobb veszteséget annál, mint amelyet a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetén szenvedtek volna el.

Ha a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy egy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettség-osztályon belül a 10%-ot meghaladja azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyekről észszerűen valószínűsíthető, hogy a 44. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján ki lesznek zárva a leírási vagy átalakítási hatáskörök alkalmazásából, akkor fel kell mérnie a második albekezdés b) pontjában említett kockázatot.

(5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában a származtatott kötelezettségeket a teljes kötelezettségállomány részének kell tekinteni úgy, hogy a partnerek nettósítási jogai teljes körűen elismerésre kerülnek.

Egy szervezetnek a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének (6) bekezdésében említett követelmény teljesítéséhez felhasznált szavatolótőke-elemei elismerhetők a (3) és (4) bekezdésben említett követelmény teljesítéséhez.

(6) A (3) bekezdéstől eltérve a szanálási hatóság határozhat úgy, hogy azoknak a szanálандó szervezeteknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy a 45c. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálандó szervezetek, a 45f. cikkben említett követelményt olyan instrumentumokkal kell teljesíteniük, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek megfelelnek, kivéve az említett rendelet 72b. cikke (3)–(5) bekezdésében foglalt feltételeket, amennyiben ezen instrumentumok és a szervezet szavatolótőkéjének összege – amellyel azért kell rendelkeznie, hogy megfeleljen a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének (6) bekezdésében, az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében, valamint a rendelet 45c. cikkének (3a) bekezdésében és 45f. cikkében említett követelmények teljesítésére vonatkozó kötelezettségének – nem haladja meg a magasabbat az alábbiak közül: a szervezet teljes, a szavatolótőkét is magában foglaló kötelezettségállományának 8%-a vagy az $Ax2+Bx2+C$ képlet alkalmazásával kapott összeg, ahol A, B és C a következő összeg:

A = az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett követelményből eredő összeg (1. pillér);

B = a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményből eredő összeg (a 2. pillér kötelező eleme);

C = a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének (6) bekezdésében említett követelményből eredő összeg (kombinált tőkepuffer-követelmény).

(7) A szanálási hatóságok gyakorolhatják a (6) bekezdésben említett hatáskört az olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálандó szervezetek esetében, amelyek az alábbi feltételek egyikét teljesítik, mindaddig, amíg az ilyenként azonosított szanálандó szervezetek száma nem haladja meg az összes olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálандó szervezet 30%-át, amelyekre vonatkozóan a szanálási hatóság a 45f. cikkben említett követelményt meghatározza:

a) a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény azt tükrözi, hogy a szanálандó szervezet, amely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény vagy a 45c. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezet, azoknak az intézményeknek a legkockázatosabb 20%-ába tartozik, amelyekre vonatkozóan a szanálási hatóság meghatározza a 45. cikkben említett követelményt; vagy

b) a szanálhatóság előzetes értékelése során megállapításra került, hogy jelentős akadályai vannak a szanálhatóságnak, és:

i. a szanálási hatóság által előírt határidőn belül nem hoztak korrekciós intézkedéseket a 17. cikk (5) bekezdésében említett hatáskörök alkalmazását követően; vagy

ii. az azonosított jelentős akadályt nem lehet a 17. cikk (5) bekezdésében említett hatáskörök egyike révén sem elhárítani, és a (6) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása részben vagy teljes mértékben ellensúlyozná a szanálhatóságot gátló akadály negatív hatását; vagy

c) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szervezet által előnyben részesített szanálási stratégia megvalósíthatósága és megbízhatósága korlátozott, tekintettel a szervezet méretére, összekapcsoltságára, jellegére, hatókörére, tevékenységének kockázataira és összetettségére, valamint jogállására és részvényesi struktúrájára.

Az első albekezdésben említett küszöbérték számítása során a szanálási hatóságnak a kapott értéket a legközelebbi egész számra kell kerekítenie.

A tagállamok, figyelembe véve a nemzeti bankszektoruk sajátosságait, ideértve különösen a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó olyan szanálendő szervezetek számát, amelyek vonatkozásában a nemzeti szanálási hatóság határozza meg a 45f. cikkben említett követelményt, dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben említett százalékos arányt 30%-nál magasabban határozzák meg.

(8) A (4) és a (6) bekezdésben említett határozatokat a szanálási hatóságnak az illetékes hatósággal konzultálva kell meghoznia.

A (4) és a (6) bekezdésben említett határozatok meghozatalakor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük továbbá a következőket:

a) az intézmény első albekezdésben említett instrumentumai piacának a mélysége, az ilyen létező instrumentumok árazása, valamint az első albekezdésben említett határozatban megállapított követelmények teljesítését biztosító tranzakciók végrehajtásához szükséges idő;

- b) azoknak a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak az összege, amelyek teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételt és az első albekezdésben említett követelmény mennyiségi kiigazításának céljával történő határozathozatal időpontjában a hátralévő futamidejük egy évnél rövidebb;
- c) azoknak az instrumentumoknak a rendelkezésre állása és összege, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontja kivételével az említett rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek megfelelnek;
- d) az adott intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségeihez és szavatolótőkéjéhez viszonyítva jelentős-e azoknak a kötelezettségeknek az összege, amelyekre nem alkalmazandók a 44. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerinti, leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörök és amelyek a rendes fizetésektől való mentesség eljárásokban a legmagasabb besorolású leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel azonos vagy azoknál alacsonyabb besorolással rendelkeznek.
- Amennyiben az d) pontban említett kizárt kötelezettségek összege nem haladja meg az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az 5%-át, a kizárt összeget úgy kell tekinteni, hogy az nem jelentős. E felett a határérték felett a szanálási hatóságoknak értékelniük kell a kizárt kötelezettségek jelentőségét;
- e) az intézmény üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja, valamint stabilitása és az, hogy mennyire képes hozzájárulni a gazdasághoz;
- f) az esetleges átalakítási költségek hatása a szervezet feltőkésítésére.

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a szanálási hatóságnak kell meghatároznia az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően, az alábbi kritériumok alapján:

- a) biztosítani kell, hogy a szanálendő csoport szanálható legyen a szanálási eszközök szanálási céloknak megfelelő alkalmazásával, ideértve – adott esetben – a hitelezői feltőkésítést is;
- b) adott esetben biztosítani kell, hogy a szanálendő szervezet és leányvállalatai, amelyek intézmények, de nem szanálendő szervezetek, elegendő leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzenek annak biztosítására, hogy a hitelezői feltőkésítés, illetve a leírási vagy átalakítási hatáskör rájuk vonatkozó alkalmazása esetén a veszteségek viselhetők legyenek, és az érintett szervezetek teljesítőke-megfelelési mutatója vagy tőkeáttételi mutatója visszaállítható legyen az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezetek számára, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek, és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- c) amennyiben a szanálási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos osztályainak a 44. cikk (3) bekezdése szerint a hitelezői feltőkésítésből való kizárására vagy részleges transzfer keretében teljes egészében egy átvevő félhez történő átadására, biztosítani kell, hogy a szanálendő szervezet elegendő egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a veszteségek viselhetők legyenek és a szanálendő szervezet teljesítőke-megfelelési mutatója vagy adott esetben tőkeáttételi mutatója visszaállítható legyen az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezet számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- d) a szervezet mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja;
- f) a szervezet csődje milyen mértékben gyakorolna negatív hatást a pénzügyi stabilitásra, többek között a szervezet más intézményekkel vagy szervezetekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsoltsága révén a más intézményekre vagy szervezetekre való áttérjedés miatt.

(2) Amennyiben a szanálási terv előírja, hogy szanálási intézkedést kell hozni a 10. cikk (3) bekezdésében említett releváns szanálási forgatókönyv értelmében, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelménynek meg kell egyeznie azzal az összeggel, amely elegendő annak biztosítására, hogy:

a) biztosított legyen a szervezet várhatóan felmerülő veszteségeinek teljes mértékű fedezése („veszteségviselés”);

b) biztosított legyen a szanálendő szervezetnek és leányvállalatainak – amelyek intézmények, de nem szanálendő szervezetek – az olyan mértékben történő feltőkésítése, amely lehetővé teszi számukra, hogy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU irányelv, a 2014/65/EU irányelv vagy ezekkel egyenértékű jogszabályok szerint engedélyeztek („feltőkésítés”).

Ha a szanálási terv úgy rendelkezik, hogy a szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás vagy más, ezzel egyenértékű nemzeti eljárás keretében fel kell számolni, akkor a szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy indokolt-e a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a szervezet vonatkozásában az első albekezdés a) pontja szerint a veszteségek fedezéséhez szükséges összegben korlátozni.

Vizsgálata során a szanálási hatóságnak mindenekelőtt abból a szempontból kell értékelnie az előző albekezdésben említett korlátozást, hogy az milyen hatással lehet a pénzügyi stabilitásra, valamint a pénzügyi rendszerre való áttérjedés kockázatára.

(3) A szanálendő szervezetek esetében a (2) bekezdésben említett összegnek a következőkből kell összetevődnie:

a) az alábbiak összege:

i. a szanálás révén fedezendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szanálendő szervezetre vonatkozó követelményeknek a szanálendő csoport konszolidált szintjén;

ii. az a feltőkésítési összeg, mely lehetővé teszi, hogy a szanálási intézkedés eredményeként létrejött szanálendő csoport a szanálási intézkedés végrehajtásának eredményeképpen konszolidált szinten ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a teljes tőkemegfelelési mutatóra vonatkozó követelménynek, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelménynek;

b) az alábbiak összege:

- i. a szanálás révén fedezendő veszteségek összege, mely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szanálandó szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek a szanálandó csoport konszolidált szintjén; és
- ii. az a feltőkésítési összeg, mely lehetővé teszi, hogy a szanálási intézkedés eredményeként létrejött szanálandó csoport a szanálási intézkedés végrehajtásának eredményeképpen konszolidált szinten ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek.

A 45. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés a) pontja szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A 45. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés a) pontja szerint számított összeg és a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mérték hányadosaként kell kifejezni.

Az első albekezdés b) pontjában előírt egyedi követelmény meghatározásakor a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (10) bekezdésében, 44. cikkének (5) bekezdésében és 44. cikkének (8) bekezdésében említett követelményeket.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegek meghatározásakor a szanálási hatóság:

- a) a teljes kockázati kitettségértéknek vagy a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mértéknek a legutóbbi adatszolgáltatás szerinti összegét veszi figyelembe, kiigazítva azt a szanálási tervben előírányzott szanálási intézkedésekből eredő változások hatásaival; és

b) az illetékes hatósággal folytatott egyeztetést követően felfelé vagy lefelé kiigazítja a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett jelenlegi követelménynek megfelelő összeget annak megállapítása érdekében, hogy milyen követelmény lesz alkalmazandó a szanálendő szervezetre az előnyben részesített szanálási stratégia végrehajtását követően.

A szanálási hatóságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában előírt követelményt megemelje egy olyan, megfelelő összeggel, amely annak biztosításához szükséges, hogy a szervezet iránt a szanálást követően egy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül fennmaradjon a kellő piaci bizalom („piaci bizalmat fenntartó tökepuffer”).

Amennyiben az előző albekezdés alkalmazandó, a piaci bizalmat fenntartó tökepuffert a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény összegével megegyező összegben kell meghatározni, kivéve a szóban forgó rendelkezés a) pontjában említett követelményt, amely a szanálási eszközök alkalmazását követően lenne alkalmazandó.

Az összeget lefelé kell kiigazítani, amennyiben a szanálási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy alacsonyabb összeg is elégséges annak megvalósítható és hiteles biztosításához, hogy fennmaradjon a piaci bizalom, valamint annak biztosításához, hogy a szanálási stratégia végrehajtását követően az intézmény egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanálásfinanszírozási rendszereknek a 2014/59/EU irányelv 101. cikkének (2) bekezdésével és 44. cikkének (5) és (8) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie. Az összeget felfelé kell kiigazítani, amennyiben a szanálási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy magasabb összegre van szükség annak biztosításához, hogy fennmaradjon a kellő piaci bizalom, valamint hogy egy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül az intézmény egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanálásfinanszírozási rendszereknek a 2014/59/EU irányelv 101. cikkének (2) bekezdésével és 44. cikkének (5) és (8) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azoknak a módszereknek a részletes meghatározása érdekében, amelyek alkalmazásával a szanálási hatóságoknak meg kell becsülniük a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében és 128. cikkének 6. pontjában említett, a konszolidált szanálendő csoport szintjén a szanálendő szervezetekre vonatkozó követelményeket, amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanálendő csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá.

Az EBH [6 months after entry into force of this Directive]-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3a) Azoknak a szanálendő szervezeteknek az esetében, amelyek nem tartoznak az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és amelyek egy olyan szanálendő csoportnak a részét képezik, amelynek a mérlegfőösszege meghaladja a 100 milliárd EUR-t, a (3) bekezdésben említett követelmény („a legjelentősebb bankokra vonatkozó, 1. pillér szerinti követelmény”) szintje legalább:

- a) 13,5% a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint számítva és
- b) 5% a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint számítva.

A 45b. cikktől eltérve, az előző albekezdésben említett szanálendő szervezeteknek az ebben a bekezdésben említett követelmény szerinti szintet – amely a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint számítva 13,5%, a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint számítva pedig 5% – olyan leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel kell elérniük, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek megfelelnek, kivéve az említett rendelet 72b. cikkének (3)–(5) bekezdését, a 45b. cikk (2a) bekezdésében említett kötelezettségeket vagy a szavatolótőkét illetően.

(3b) A szanálási hatóságok az illetékes hatóságokkal való konzultációt követően határozhatnak úgy, hogy azokra a szanálendő szervezetekre is alkalmazzák a (3a) bekezdésben meghatározott minimumkövetelményeket, amelyek nem tartoznak az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és olyan szanálendő csoportnak a részét képezik, amelynek a mérlegfőösszege nem éri el a 100 milliárd EUR-t, továbbá amelyek tekintetében a szanálási hatóság észszerűen feltételezhetőnek ítéli, hogy csőd esetén rendszerszintű kockázatot jelentenének.

Az előző albekezdésben említett határozatok meghozatalakor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a következőket:

- i. a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;
- ii. a tőkepiacokhoz való korlátozott hozzáférés a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;
- iii. az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény teljesítéséhez.

A szanálási hatóság arra vonatkozó döntése, hogy nem ír elő a (3b) bekezdés szerinti minimumkövetelményt, nem érinti az annak előírására vonatkozó, a 45b. cikk (3)–(6) bekezdése szerinti döntést, hogy a 45f. cikkben említett követelményt olyan instrumentumokkal kell teljesíteni, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek.

(4) Azon szervezetek esetében, amelyek önmagukban nem minősülnek szanálendő szervezetnek, a (2) bekezdésben említett összegnek a következőkből kell összetevődnie:

a) az alábbiak összege:

- i. a fedezendő veszteségek összege, mely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szervezetre vonatkozó követelményeknek; és
- ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a teljestőke-megfelelési mutatóra vonatkozó követelménynek, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelménynek, azt követően, hogy sor került a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az 59. cikkel összhangban történő gyakorlására, valamint a szanálendő csoport szanálására;

b) az alábbiak összege:

i. a fedezendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek; és

ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek, azt követően, hogy sor került a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az 59. cikkel összhangban történő gyakorlására, valamint a szanálандó csoport szanálására.

A 45. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az a) pont szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A 45. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, a b) pont szerint számított összeg és a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mérték hányadosaként kell kifejezni.

Az első albekezdés b) pontjában előírt egyedi követelmény meghatározásakor a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (10) bekezdésében, 44. cikkének (5) bekezdésében és 44. cikkének (8) bekezdésében említett követelményeket.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegek meghatározásakor a szanálási hatóság:

a) a teljes kockázati kitettségértéknek vagy a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mértéknek a legutóbbi adatszolgáltatás szerinti összegét veszi figyelembe, kiigazítva azt a szanálási tervben előírányzott szanálási intézkedésekből eredő változások hatásaival; és

b) az illetékes hatósággal folytatott egyeztetést követően felfelé vagy lefelé kiigazítja a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett aktuális követelménynek megfelelő összeget annak meghatározása céljából, hogy milyen követelmény legyen alkalmazandó a releváns szervezetre azt követően, hogy sor került a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az 59. cikkel összhangban történő gyakorlására, valamint a szanálандó csoport szanálására.

A szanálási hatóságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában előírt követelményt megemelje egy olyan, megfelelő összeggel, amely annak biztosításához szükséges, hogy miután sor került a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az 59. cikkkel összhangban történő gyakorlására, a szervezet egy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül továbbra is teljesíteni tudja az engedélyezés feltételeit és a szervezet iránt fennmaradjon a kellő piaci bizalom („piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer”).

Amennyiben az előző albekezdés alkalmazandó, a piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer összegét a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény összegével megegyező összegben kell meghatározni, kivéve a szóban forgó rendelkezés a) pontjában említett követelményt, amely az 59. cikkben említett hatáskör gyakorlását és a szanálendő csoport szanálását követően lenne alkalmazandó. Az összeget lefelé kell kiigazítani, amennyiben a szanálási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy alacsonyabb összeg is elégséges ahhoz, hogy megvalósítható és hiteles módon fennmaradjon a piaci bizalom, valamint annak biztosításához, hogy az 59. cikkben említett hatáskör gyakorlását, valamint a szanálendő csoport szanálását követően az intézmény egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanálásfinanszírozási rendszereknek a 2014/59/EU irányelv 101. cikkének (2) bekezdésével és 44. cikkének (5) és (8) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie. Az összeget felfelé kell kiigazítani, amennyiben a szanálási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy magasabb összegre van szükség annak biztosításához, hogy fennmaradjon a kellő piaci bizalom, valamint hogy egy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül az intézmény egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanálásfinanszírozási rendszereknek a 2014/59/EU irányelv 101. cikkének (2) bekezdésével és 44. cikkének (5) és (8) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie.

(5) Amennyiben a szanálási hatóság várakozásai szerint a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos kategóriáiról észszerűen feltételezhető, hogy azokat a 44. cikk (3) bekezdése alapján részben vagy egészben ki fogják zárni a hitelezői feltőkésítésből vagy részleges transzfer keretében teljes egészében át fogják adni egy átvevő félnek, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt olyan egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel kell teljesíteni, amelyek elegendők:

a) a 44. cikk (3) bekezdésével összhangban azonosított, kizárt kötelezettségek összegének fedezésére;

b) annak biztosítására, hogy a (2) bekezdésben említett feltételek teljesüljenek.

(6) A szanálási hatóság azon határozatának, amelyben az e cikk szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indokolását is, beleértve a (2)–(5) bekezdésben említett elemek teljes körű értékelését, és a szanálási hatóságnak a határozatot indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálnia annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény szintjének bármilyen változásához.

(7) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában a tőkekövetelményeket az 575/2013/EU rendelet tizedik része I. címének 1., 2. és 4. fejezetében és az említett rendelet által az illetékes hatóságoknak biztosított lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokban meghatározott átmeneti rendelkezések illetékes hatóság általi alkalmazásával összhangban kell értelmezni.

45d. cikk

A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálандó szervezetei és a nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős leányvállalatai esetében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező szanálандó szervezetek esetében az alábbiakból tevődik össze:

a) az 575/2013/EU rendelet 92a. és 494. cikkében említett követelmények; és

b) bármely más, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelmény, amelyet a szanálási hatóság a (2) bekezdéssel összhangban kifejezetten az érintett szervezetre vonatkozóan meghatároz, és amelyet a 45b. cikkben foglalt feltételeknek megfelelő kötelezettségekkel kell teljesíteni.

(1a) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény az 575/2013/EU rendelet 92b. és 494. cikkében említett követelmény hatálya alá tartozó szervezetek esetében az alábbiakból tevődik össze:

a) az 575/2013/EU rendelet 92b. és 494. cikkében említett követelmények; és
b) bármely más, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelmény, amelyet a szanálási hatóság a (2) bekezdéssel összhangban meghatároz, és amelyet a 45g. cikkben és a 89. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő kötelezettségekkel kell teljesíteni.

(2) A szanálási hatóságnak csak abban az esetben kell meghatároznia az (1) bekezdés b) pontjában és az (1a) bekezdés b) pontjában említett, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelményt:

a) ha az (1) és az (1a) bekezdés a) pontjában említett követelmény nem elegendő a 45c. cikkben rögzített feltételek teljesítéséhez; és

b) akkor is csak olyan mértékben, amellyel biztosítható, hogy a 45c. cikkben rögzített feltételek teljesüljenek.

(3) A 45h. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, amennyiben egynél több, ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet szanálendő szervezet, az érintett szanálási hatóságoknak a (2) bekezdésben említett összeget ki kell számítaniuk:

a) minden egyes szanálendő szervezetre vonatkozóan;

b) az EU-szintű anyavállalatra vonatkozóan, mintha az lenne a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyetlen szanálendő szervezete.

(4) A szanálási hatóság azon határozatának, amelyben az (1) bekezdés b) pontja szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indokolását is, beleértve a (2) bekezdésben említett elemek teljes körű értékelését, és a szanálási hatóságnak a határozatot indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálnia annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szanálendő csoportra alkalmazandó követelmények szintjének bármilyen változásához.

45f. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása szanálандó szervezetek esetében

(1) A szanálандó szervezeteknek a 45b–45d. cikkben rögzített követelményeknek összevont alapon kell megfelelniük a szanálандó csoport szintjén.

(2) A 45. cikk (1) bekezdésében említett, a szanálандó szervezetre konszolidált csoportszinten vonatkozó követelményt a 45h. cikkel összhangban kell meghatározni a 45b–45d. cikkben rögzített követelmények alapján, valamint tekintettel arra, hogy a csoport harmadik országbeli leányvállalatait a szanálási terv alapján elkülönülten kell-e szanálni.

(3) A 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontjában meghatározott szanálандó csoportok esetében – a szolidaritási mechanizmus jellemzői és az előnyben részesített szanálási stratégia függvényében – az érintett szanálási hatóságnak kell eldöntenie, hogy a szanálандó csoporton belüli szanálандó szervezeteknek hogyan kell megfelelniük a 45c. cikk (3) és (3a) bekezdésében említett követelményeknek ahhoz, hogy a szanálандó csoport egésze megfeleljen az (1) és (2) bekezdésben említett követelménynek.

45g. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazása olyan szervezetek esetében, melyek maguk nem szanálандó szervezetek

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek egy szanálандó szervezet vagy egy harmadik országbeli szervezet leányvállalatai, de maguk nem szanálандó szervezetek, egyéni alapon kell megfelelniük a 45c. cikkben foglalt követelményeknek. A szanálási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – úgy dönthet, hogy alkalmazza az ebben cikkben meghatározott követelményt az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre, amely egy szanálандó szervezet leányvállalata, de maga nem szanálандó szervezet.

Az első albekezdéstől eltérve, az olyan EU-szintű anyavállalatoknak, amelyek harmadik országbeli szervezetek leányvállalatai és maguk nem szanálандó szervezetek, konszolidált alapon kell megfelelniük a 45c–45d. cikkben foglalt követelményeknek.

A 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontja alapján azonosított szanálendő csoportok esetében az olyan, központi szervhez kapcsolt hitelintézeteknek és központi szervnek, amelyek maguk nem szanálendő szervezetek, továbbá az olyan, központi szervhez kapcsolt hitelintézeteknek és központi szervnek, amelyek maguk is szanálendő szervezetek, de nem tartoznak a 45f. cikk (3) bekezdésének hatálya alá, egyéni alapon kell megfelelniük a 45c. cikkben foglalt követelményeknek.

A 45. cikk (1) bekezdésében említett – az ebben a bekezdésben említett szervezetre vonatkozó – követelményt a 45h. cikkel és adott esetben a 89. cikkel összhangban kell meghatározni, a 45c. cikkben rögzített követelmények alapján.

(2) A 45. cikk (1) bekezdésében foglalt, az első bekezdésben említett szervezetekre vonatkozó követelmény teljesítése során meg kell felelni a (3) bekezdésben rögzített elismerhetőségi kritériumoknak.

(3) A követelményt az alábbiak közül eggyel vagy többel kell teljesíteni:

a) olyan kötelezettségekkel:

- i. amelyeket a szanálendő szervezet részére bocsátottak ki, és amelyeket a szanálendő szervezet vásárolt meg akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanálendő csoportba tartozó más olyan szervezeteken keresztül, amelyek a szóban forgó kötelezettségeket az e cikk hatálya alá tartozó szervezettől megvásárolták, vagy – mindaddig, amíg a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek az 59–62. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálendő szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést – olyan kötelezettségekkel, amelyeket olyan meglévő részvényes vásárolt meg, amely nem része ugyanannak a szanálendő csoportnak;
- ii. amelyek megfelelnek a 72a. cikkben említett elismerhetőségi kritériumoknak, az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének b), c), k), l) és m) pontja és 72b. cikkének (3)–(5) bekezdése kivételével;
- iii. amelyeket a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendjében a szavatolótőke-instrumentumokkal megegyező helyre sorolnak be, vagy amelyek olyan kötelezettségek mögé sorolódnak, amelyek nem teljesítik az i. pontban említett feltételt és nem tartoznak a szavatolótőke-követelmények tekintetében elismerhető kötelezettségek közé;

iv. amelyekre az 59–62. cikk értelmében, a szanálendő csoport szanálási stratégiájával összhangban alkalmazható a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskör, mindenekelőtt azáltal, hogy az nincs hatással a leányvállalat felett a szanálendő szervezet által gyakorolt ellenőrzésre;

v. amelyeknek megvásárlását az e cikk hatálya alá tartozó szervezet nem finanszírozza sem közvetlenül, sem közvetve;

vi. a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy a kötelezettségeknek az e cikk hatálya alá tartozó szervezet általi lehívására, visszaváltására, visszavásárlására vagy adott esetben előzetes visszafizetésére – a szervezet fizetéseképtelenségétől vagy felszámolásától eltérő esetben – sor kerülne, és a szervezet más módon sem jelzi ezt;

vii. a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve az e cikk hatálya alá tartozó szervezet fizetéseképtelensége vagy felszámolása esetén;

viii. a kötelezettségekhez kapcsolódó esedékes nyereségkifizetések szintje nem módosulhat az e cikk hatálya alá tartozó szervezetnek vagy anyavállalatának a hitelképessége alapján;

b) olyan szavatolótőke-instrumentumokkal:

i. amelyeket az ugyanazon szanálendő csoportba tartozó más szervezetek részére bocsátottak ki, és amelyeket ezen szervezetek vásároltak meg; vagy

ii. amelyeket olyan szervezetek számára bocsátottak ki, és amelyeket olyan szervezetek vásároltak meg, amelyek nem tartoznak ugyanabba a szanálendő csoportba, amennyiben a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek az 59–62. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálendő szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést.

- (5) Egy adott, szanálendő szervezetnek nem minősülő leányvállalat szanálási hatósága teljes egészében eltekinthet e cikknek az érintett leányvállalatra történő alkalmazásától, amennyiben:
- a) mind a leányvállalat, mind a szanálendő szervezet ugyanabban a tagállamban telepedett le, és ugyanannak a szanálendő csoportnak a tagjai;
 - b) a szanálendő szervezet teljesíti a 45f. cikkben említett követelményt;
 - c) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy a szanálendő szervezet haladéktalanul szavatolótőkét adjon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban az 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha a szanálendő szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak;
 - d) a szanálendő szervezet az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens irányítását, és az illetékes hatóság jóváhagyásával kijelentette, hogy garanciát vállal a leányvállalat által vállalt kötelezettségekre, vagy a leányvállalat vonatkozásában fennálló kockázatok nem jelentős mértékűek;
 - e) a leányvállalat a szanálendő szervezet kockázatotértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárásai alá tartozik;
 - f) a szanálendő szervezet a leányvállalat tőkéjében a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok több mint 50%-át birtokolja, vagy jogosult a leányvállalat vezető testületi tagjai többségének kinevezésére vagy eltávolítására, kivéve a valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek esetében.

(5a)Egy adott, szanálendő szervezetnek nem minősülő leányvállalat szanálási hatósága teljes egészében is eltekinthet e cikknek az érintett leányvállalatra történő alkalmazásától, amennyiben:

- a) a leányvállalat és anyavállalata ugyanabban a tagállamban telepedett le, és ugyanannak a szanálendő csoportnak a tagjai;
- b) az anyavállalat szubkonszolidált alapon, a leányvállalat tagállamában, teljesíti a 45. cikkben említett követelményt;
- c) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy az anyavállalat haladéktalanul szavatolótőkét adjon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban az 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha az anyavállalattal kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak vagy az 59. cikk (1) bekezdésében említett hatásköröket gyakoroltak;
- d) az anyavállalat az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens irányítását, és az illetékes hatóság jóváhagyásával kijelentette, hogy garanciát vállal a leányvállalat által vállalt kötelezettségekre, vagy a leányvállalat vonatkozásában fennálló kockázatok nem jelentős mértékűek;
- e) a leányvállalat az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárásai alá tartozik;
- f) az anyavállalat a leányvállalat tőkéjében a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok több mint 50%-át birtokolja, vagy jogosult a leányvállalat vezető testületi tagjai többségének kinevezésére vagy eltávolítására, kivéve a valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek esetében.

(6) Amennyiben az (5) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, a leányvállalat szanálási hatósága engedélyezheti, hogy a leányvállalat a követelményt teljes egészében vagy részben a szanálандó szervezet által biztosított garancia révén teljesítse, feltéve, hogy a garancia megfelel a következő feltételeknek:

a) a garanciát legalább azon követelmény összegével egyenértékű összegben nyújtották, amelyet a garancia helyettesít;

b) a garancia akkor hívható le, amikor a leányvállalat nem képes kifizetni esedékes adósságait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy – amennyiben ez a korábbi – amikor a leányvállalat tekintetében a 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra kerül sor;

c) a garancia az összegének legalább 50%-át kitevő mértékű fedezettel biztosított a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott, pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás révén;

e) a garanciát fedező biztosíték teljesíti az 575/2013/EU rendelet 197. cikkében foglalt követelményeket, és megfelelően konzervatív levonásokat követően elegendő a garantált összeg teljes fedezésére;

f) a garanciát fedező biztosíték tehermentes, és mindenekelőtt nem szolgál biztosítékként más garanciák fedezésére;

g) a biztosíték tényleges lejáratí idővel rendelkezik, amely teljesíti az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében említett lejáratí feltételeket; és

h) a biztosítéknak a szanálандó szervezetről a releváns leányvállalatra történő átruházásának nincs jogi, szabályozási vagy működési akadálya, beleértve azt az esetet is, ha a szanálандó szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak. A szanálási hatóság kérésére a szanálандó szervezetnek független, indokolással ellátott írásos jogi véleményt kell rendelkezésre bocsátania, vagy más kielégítő módon kell bizonyítania, hogy nincs jogi, szabályozási vagy működési akadálya annak, hogy a biztosítéket az érintett leányvállalatnak átadja.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza azokat a módszereket, amelyekkel elkerülhető, hogy a 45g. cikk alkalmazásában elismert, részben vagy egészben, közvetett módon a szanálendő szervezet által jegyzett instrumentumok gátolják a szanálási stratégia zökkenőmentes végrehajtását. Ezeknek a módszereknek biztosítaniuk kell különösen a veszteségeknek a szanálendő szervezetre való megfelelő áthárítását, valamint a tőkének a szanálendő csoportok részt képező, de szanálendő szervezetnek nem minősülő szervezetekre való áthárítását, továbbá mechanizmust kell biztosítaniuk a 45g. cikk alkalmazásában elismert, leírható, illetve átalakítható instrumentumok kettős beszámításának megakadályozására. Az említett módszereknek valamilyen levonási rendszert vagy hasonlóan szigorú megközelítést kell jelenteniük, és az önmagukban szanálendő szervezetnek nem minősülő szervezetek számára olyan eredményt kell biztosítaniuk, mint ha a 45g. cikk alkalmazásában elismert, leírható, illetve átalakítható instrumentumokat teljes mértékben és közvetlenül a szanálendő szervezet jegyezné.

Az EBH [6 months after entry into force of this Directive]-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek mentessége

A szanálási hatóság a nemzeti joggal összhangban mentesíthet egy vagy több, központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetet a 45f. vagy 45g. cikk alkalmazása alól, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelintézetek és a központi szerv felügyeletét ugyanaz az illetékes hatóság látja el, ugyanabban a tagállamban telepedtek le, és ugyanannak a szanálandó csoportnak a tagjai;
- b) a központi szerv és a kapcsolt intézmények kötelezettségvállalásai tekintetében egyetemleges felelősség áll fenn, vagy a kapcsolt intézmények kötelezettségvállalásait a központi szerv teljes körűen garantálja;
- c) a központi szerv és az összes kapcsolt intézmény szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire vonatkozó minimumkövetelmény alakulását, fizetőképességüket és likviditásukat együttesen, ezen intézmények összevont beszámolóí alapján követik nyomon;
- d) a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a kapcsolt intézmények vezetőségének;
- e) az érintett szanálandó csoport teljesíti a 45f. cikk (3) bekezdésében említett követelményt; és
- f) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy szanálás esetén a központi szerv és a kapcsolt hitelintézetek között azonnali szavatolótőke-átadásra vagy kötelezettségek azonnali visszafizetésére kerüljön sor.

A követelmény meghatározására irányuló eljárás

(1) A szanálendő szervezet szanálási hatóságának, a csoportszintű szanálási hatóságnak – amennyiben eltér az előzőtől –, valamint a 45g. cikkben említett követelmény hatálya alá tartozó szanálendő csoport leányvállalataiért egyéni alapon felelős szanálási hatóságoknak a hatáskörükön belül mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy egyetlen, együttes határozatban rendelkezzenek a következők mindegyikéről:

- a) az egyes szanálendő szervezetekre vonatkozó, a konszolidált szanálendő csoport szintjén teljesítendő követelmény összege;
- b) a szanálendő szervezet egyes leányvállalataira egyéni alapon alkalmazandó követelmény összege. Az együttes határozatnak biztosítania kell a 45f. és a 45g. cikknek való megfelelést, és a határozatot, teljes körű indokolással együtt;
- c) a szanálendő szervezet szanálási hatósága köteles a szanálendő szervezet rendelkezésére bocsátani;
- d) minden egyes szanálendő szervezet leányvállalatainak szanálási hatósága köteles a leányvállalatok rendelkezésére bocsátani;
- e) a szanálendő szervezet szanálási hatósága köteles a csoport EU-szintű anyavállalatának a rendelkezésére bocsátani, amennyiben a szóban forgó EU-szintű anyavállalat nem ugyanazon szanálendő csoport szanálendő szervezete.

Az e cikkel összhangban hozott együttes határozat rendelkezhet úgy, hogy – amennyiben ez összeegyeztethető a szanálási stratégiával, és amennyiben a szanálendő szervezet közvetve vagy közvetlenül nem vásárolt elegendő, a 45g. cikk (3) bekezdésének megfelelő instrumentumot – a 45c. cikk (4) bekezdésében említett követelményeket a leányvállalat a 45g. cikk (3) bekezdésével összhangban részben olyan instrumentumokkal teljesíti, amelyeket olyan szervezetek számára bocsátottak ki és olyan szervezetek vásároltak meg, amelyek nem tartoznak a szanálendő csoporthoz.

(2) Amennyiben ugyanahhoz a globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez egynél több globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szanálendő szervezet tartozik, az első albekezdésben említett szanálási hatóságoknak tárgyalásokat kell folytatniuk, és – adott esetben, amennyiben ez összeegyeztethető a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálási stratégiájával – meg kell állapodniuk az 575/2013/EU rendelet 72e. cikkének alkalmazásáról, illetve bármilyen olyan kiigazításról, amely egyedi szanálendő szervezetek esetében a 45d. cikk (3) bekezdésének a) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12. cikkében említett értékek összege, valamint a 45d. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12. cikkében említett értékek összege közötti különbség minimalizálásához vagy kiküszöböléséhez szükséges. A kiigazítás a következő feltételekkel alkalmazható:

a) a kiigazítást a teljes kockázati kitettségérték számításának az érintett tagállamok közötti eltérései tekintetében lehet elvégezni a követelmény szintjének módosításával;

b) a kiigazítás nem alkalmazható a szanálendő csoportok közötti, kitettségekből eredő eltérések kiküszöbölésére. A 45d. cikk (3) bekezdésének a) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12. cikkében említett összegek végösszege egyedi szanálendő szervezetek esetében nem lehet kisebb, mint a 45d. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12. cikkében említett összegek végösszege.

(3) Amennyiben négy hónapon belül nem születik együttes határozat, a (4)–(6) bekezdés szerint határozatot kell hozni.

(4) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn a konszolidált szanálendő csoport szintjén alkalmazandó követelményt illetően, a szanálendő szervezet szanálási hatóságának kell meghoznia az említett követelményre vonatkozó határozatot az alábbiak kellő figyelembevételével:

a) a leányvállalatok érintett szanálási hatóságok általi értékelése;

b) a csoportszintű szanálási hatóság véleménye, amennyiben az eltér a szanálendő szervezet szanálási hatóságától.

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalta, akkor a szanálandó szervezet szanálási hatóságának el kell halasztania a határozata meghozatalát, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az EBH döntésének figyelembe kell vennie az első albekezdés a), b) és c) pontját. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanálandó szervezet szanálási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(5) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn a szanálandó csoportnak a 45g. cikkben említett követelmény hatálya alá tartozó leányvállalataira egyedi alapon alkalmazandó követelmény szintjét illetően, a leányvállalatok szanálási hatóságainak kell meghozniuk a határozatot az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén:

- a) a szanálandó szervezet szanálási hatóságának véleményét kellően figyelembe vették;
- b) a csoportszintű szanálási hatóság véleményét, amennyiben az nem a szanálandó szervezet szanálási hatósága, kellő mértékben figyelembe vették;

c) a 45g. cikkben foglaltaknak való megfelelést értékelték.

Ha a négy hónapos időszak végén a szanálendő szervezet szanálási hatósága vagy a csoportszintű szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalta, akkor az egyedi alapon a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságoknak el kell halasztaniuk a határozatuk meghozatalát, meg kell várniuk, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikke (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatukat az EBH határozatával összhangban kell meghozniuk. Az EBH döntésének figyelembe kell vennie az első albekezdés a), b) és c) pontját. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A szanálendő szervezet szanálási hatósága vagy a csoportszintű szanálási hatóság nem utalhatja az ügyet kötelező erejű közvetítés céljából az EBH elé, amennyiben a leányvállalat szanálási hatósága által meghatározott szint:

a) a 45f. cikkben említett követelmény szerinti kockázattal súlyozott eszközök 2%-án belüli; és

b) a leányvállalat szanálási hatósága által meghatározott szint megfelel a 45c. cikk (4) bekezdésének.

Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok határozatai alkalmazandók. Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(6) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn az összevont követelmény szintjét, illetve a szanálандó csoport leányvállalataira egyéni alapon alkalmazandó követelmény szintjét illetően, a következőket kell alkalmazni:

- a) az (5) bekezdéssel összhangban határozatot kell hozni a szanálандó csoport leányvállalataira egyéni alapon alkalmazandó követelmény szintjéről;
- b) a (4) bekezdéssel összhangban határozatot kell hozni az összevont követelményről.

(7) Az (1) bekezdésben említett együttes határozat, illetve annak hiányában a szanálási hatóságok által hozott, a (4), (5) és (6) bekezdésben említett határozatok kötelező erővel bírnak az érintett szanálási hatóságokra nézve.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(8) A szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal koordinálva – elő kell írniuk, hogy a szervezetek teljesítsék a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt, és e követelmény teljesítését ellenőrizniük kell, továbbá a szanálási tervek kidolgozásával és naprakészen tartásával párhuzamosan meg kell hozniuk az e cikk szerinti határozatokat.

(9) A szanálандó szervezet szanálási hatóságának tájékoztatnia kell az EBH-t a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményről, amely a következő szinteken került megállapításra:

- a) a konszolidált szanálандó csoport szintjén;
- b) egyéni alapon, a szanálандó csoport leányvállalatainak szintjén.

Felügyeleti jelentéstétel és a követelmények nyilvánosságra hozatala

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett, a 45. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény hatálya alá tartozó szervezeteknek legalább félévente, vagy az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság kérésére ennél gyakrabban jelentést kell készíteniük az illetékes és szanálási hatóságaik számára az alábbiakról:

- a) a 45b. cikkben vagy a 45g. cikk (3) bekezdésében rögzített feltételeknek megfelelő rendelkezésre álló szavatolótőkének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az – adott esetben az 575/2013/EU rendelet 72e–72j. cikke szerint alkalmazott levonások utáni – összege, és ezen összegek a 45. cikk (2) bekezdésének megfelelően kifejezve;
- b) az a) pontban említett tételek összetétele, beleértve lejáratí szerkezetüket és a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban meghatározott besorolásukat.

Az első albekezdésben említett követelmény nem alkalmazandó a 45c. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett szervezetekre.

(2) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett, a 45. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény hatálya alá tartozó szervezeteknek évente legalább egy alkalommal nyilvánosságra kell hozniuk az alábbi információkat:

- a) a 45b. cikkben vagy a 45g. cikk (3) bekezdésében rögzített feltételeknek megfelelő rendelkezésre álló szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összege;
- b) az a) pontban említett tételek összetétele, beleértve lejáratí szerkezetüket és a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban meghatározott besorolásukat;
- c) a 45c. vagy 45d. cikkben említett, a 45. cikk (2) bekezdése szerint kifejezett, alkalmazandó követelmény.

Az első albekezdésben említett követelmény nem alkalmazandó a 45c. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett szervezetekre.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett felügyeleti jelentéstétel és nyilvánosságra hozatal egységes formátumának, mintadokumentumainak és gyakoriságának meghatározása céljából.

Az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkének hatálya alá tartozó intézmények esetében az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket adott esetben hozzá kell igazítani a [a tökekövetelmény-rendelet azon rendelkezései, amelyek az 1. pillér szerinti MREL-lel/a TLAC-kal kapcsolatos jelentéstételre és közzétételre irányuló EBH-megbízatra vonatkoznak] szerint elfogadott végrehajtás-technikai standardokhoz.

Az EBH [12 months from the entry into force]-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardokat.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Szanálási intézkedések végrehajtása vagy az 59. cikkben említett hatáskörök gyakorlása esetén a (2) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatali követelmények a 10. cikk (7) bekezdésének o) pontjában meghatározott, a 45c., illetve a 45d. cikkben foglalt követelmények teljesítésére vonatkozó határidőtől kezdve alkalmazandók.

45j. cikk

Jelentéstétel az EBH-nak

(1) A szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó azon minimumkövetelményről, amelyet a joghatóságuk alá tartozó minden egyes, 45f. vagy 45g. cikk szerinti szervezet tekintetében megállapítottak.

(2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározása céljából, hogy a szanálási hatóságok – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – milyen egységes formátumokat, mintadokumentumokat és fogalommeghatározásokat használjanak az (1) bekezdés alkalmazásában az információ azonosítására és az EBH-nak történő továbbítására.

Az EBH ... [12 months after entry into force]-ig ...* benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény megsértése

(1) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45c. és 45d. cikkben említett minimumkövetelménynek bármilyen megsértésével szemben az érintett hatóságoknak az alábbiak közül legalább egy eszköz alkalmazásával kell fellépniük:

a) a szanálhatóság akadályainak felszámolására vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök gyakorlása, a 17. és a 18. cikkel összhangban;

ba) a 16a. cikkben említett hatáskör gyakorlása;

b) a 2013/36/EK irányelv 104. cikkében említett intézkedések;

c) a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések;

d) a 110. és 111. cikknek megfelelő közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések;

e) annak megállapítása, hogy a 32. cikkel összhangban az intézmény fizetéseképtelen-e vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e.

(3) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak konzultációt kell folytatniuk egymással az (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vonatkozó hatásköreik gyakorlása során.

Jelentések

(1) Az EBH – az illetékes hatóságokkal és a szanálási hatóságokkal együttműködve – jelentést nyújt be a Bizottsághoz, melyben értékeli legalább az alábbiakat:

a) a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45f. és 45g. cikk szerint meghatározott követelményt hogyan hajtották végre nemzeti szinten, különös tekintettel arra, hogy voltak-e eltérések a tagállamok között a hasonló szervezetek vonatkozásában meghatározott szinteket illetően;

b) hogyan alkalmazták a szanálási hatóságok a 45b. cikk (3), (4) és (6) bekezdésében említett hatáskört, valamint hogy a tagállamok között voltak-e eltérések a hatáskör gyakorlásában.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésben figyelembe kell venni az alábbiakat:

a) a minimumkövetelmény, valamint a minimumkövetelmény esetleges javasolt harmonizált szintje által a következőkre gyakorolt hatás:

i. a pénzügyi piacok általában, és ezen belül különösen a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és a származtatott pénzügyi eszközök piaca;

ii. az intézmények üzleti modelljei és mérlegstruktúrái, különösen az intézmények forrásbevonási profilja és forrásbevonási stratégiája, valamint a csoportok jogi és működési struktúrája;

iii. az intézmények nyereségessége, különös tekintettel forrásbevonási költségeikre;

iv. a kitettségek áthelyezése olyan szervezetekbe, amelyek nem tartoznak prudenciális felügyelet hatálya alá;

v. a pénzügyi innováció;

vi. a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumok előfordulási gyakorisága, valamint az ilyen instrumentumok jellege és értékesíthetősége;

vii. az intézmények kockázatvállalási magatartása;

viii. az intézmények eszközei megterhelésének a szintje;

ix. az intézmények által a minimumkövetelményeknek való megfelelés érdekében tett intézkedések és különösen az, hogy a minimumkövetelmények teljesítésének eléréséhez milyen mértékben vettek igénybe eszközállomány-leépítést, hitelviszonyt megtestesítő hosszú távú instrumentumok kibocsátását és tőkebevonást; továbbá

x. a hitelintézetek általi hitelezés szintje, különös tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, a helyi hatóságoknak, a regionális kormányzatoknak és a közszektorbeli intézményeknek való hitelezésre, valamint a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek keretében történő hitelnyújtást is;

b) a minimumkövetelmények és az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatolótőke-követelmények, a tőkeáttétel és a likviditási követelmények kölcsönhatása;

c) az intézmények annak érdekében történő független tőkebevonásra vagy piaci forrásbevonásra való képessége, hogy meg tudjanak felelni az esetlegesen javasolt harmonizált minimumkövetelményeknek.

(3) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek két naptári évre kell vonatkoznia, és azt a jelentés utolsó tárgyévét követő naptári év szeptember 30-ig kell benyújtani a Bizottságnak. Az első jelentést legkésőbb [30 September of the second year following the date of application of this Directive]-ig kell benyújtani a Bizottságnak.

45m. cikk

Átmeneti és a szanálást követő intézkedések

(1) A 45. cikk (1) bekezdésétől eltérve a szanálási hatóságoknak megfelelő átmeneti időszakot kell meghatározniuk az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy meg tudjanak felelni a 45f. vagy 45g. cikkben megállapított követelményeknek, illetve adott esetben a 45b. cikk (3) bekezdésének, a 45b. cikk (4) bekezdésének vagy a 45b. cikk (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek. A 45f. vagy 45g. cikkben megállapított követelmények, illetve a 45b. cikk (3) bekezdésének, a 45b. cikk (4) bekezdésének vagy a 45b. cikk (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmény teljesítésére vonatkozó határidő 2024. január 1.

A szanálási hatóságnak a 45f. vagy 45g. cikkben megállapított követelmények, illetve adott esetben a 45b. cikk (3) bekezdésének, a 45b. cikk (4) bekezdésének vagy a 45b. cikk (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmény tekintetében meg kell határoznia egy olyan közbenső célszintet, amelyet az intézményeknek és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek 2022. január 1-jei határidővel teljesíteniük kell. Általános szabályként a közbenső célnak biztosítania kell azt, hogy lineárisan haladjon az a folyamat, amely elvezet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre és a szavatolótőkére vonatkozó követelmény teljesítéséhez.

Amennyiben az a (4) bekezdésben említett kritériumok alapján kellően indokolt és célravezető, a szanálási hatóság a 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakot is meghatározhat, a következőkre figyelemmel:

- a) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása;
- b) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni a 45f. vagy 45g. cikkben megállapított követelményeknek, illetve a 45b. cikk (3) bekezdésének, a 45b. cikk (4) bekezdésének vagy a 45b. cikk (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek;
- c) a szervezet képes-e felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében és a 45b. cikkben vagy a 45g. cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek, függetlenül attól, hogy az erre való esetleges képtelenség egyedi okokra vezethető vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható be.

(1a) A 45c. cikk (3a) és (3b) bekezdésében említett követelmény minimumszintjének teljesítésére vonatkozó határidő 2022. január 1.

(1b) A 45c. cikk (3a) és (3b) bekezdésében említett követelmény minimumszintje nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

- a) az attól a naptól számított hároméves időszakban, amikor a szanálendő szervezet a 45c. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésében említett helyzetbe kerül;
- b) az attól a naptól számított kétéves időszakban, amikor a szanálási hatóság hitelezői feltőkésítést alkalmazott;
- c) az attól a naptól számított kétéves időszakban, amikor a szanálendő szervezet olyan, a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti alternatív magánszektorbeli intézkedést hozott, amelynek következtében tőkeinstrumentumok és egyéb kötelezettségek kerültek leírásra, illetve elsődleges alapvető tőkévé való átalakításra a szanálendő szervezet szanálási eszközök alkalmazása nélküli feltőkésítése céljából.

(2) A 45. cikk (1) bekezdésétől eltérve a szanálási hatóságoknak megfelelő átmeneti időszakot kell meghatározniuk a 45f. vagy 45g. cikkben megállapított követelményeknek, illetve adott esetben a 45b. cikk (3) bekezdésének, a 45b. cikk (4) bekezdésének vagy a 45b. cikk (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek való megfelelésre azon intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett azon szervezetek számára, amelyek tekintetében szanálási eszközök alkalmazására, vagy a releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására és vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására került sor.

(3) Az (1), az (1a) és a (2) bekezdés céljaira a szanálási hatóságoknak az átmeneti időszakon belüli minden 12 hónapos időtartamra vonatkozóan közölniük kell az intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezettel az MREL tervezett mértékét ezzel segítve elő a veszteségviselő és feltőkésítési képesség fokozatos kiépülését. Az átmeneti időszak végén az MREL-nek adott esetben meg kell egyeznie a 45c. cikk (3a) bekezdésében, a 45c. cikk (3b) bekezdésében, a 45f. cikkben, a 45g. cikkben, a 45b. cikk (3) bekezdésében, a 45b. cikk (4) bekezdésében vagy a 45b. cikk (6) bekezdésében meghatározott összeggel.

(4) Az átmeneti időszakok meghatározásakor a szanálási hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- i. a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;
- ii. a tőkepiacokhoz való hozzáférés a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;
- iii. az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás a 45f. cikkben említett követelmény teljesítéséhez.

(5) Az (1) bekezdésre figyelemmel a szanálási hatóságokat nem lehet megakadályozni abban, hogy utólagosan módosítsák akár az átmeneti időszakot, akár az MREL-nek a (3) bekezdés szerint megállapított tervezett mértékét.”

23a. A 48. cikk (1) bekezdése e) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„e) akkor és csak akkor, ha a részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, releváns tőkeinstrumentumok és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek e bekezdés a)–d) pontja szerinti teljes csökkentése kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok az e bekezdés a), b), c) és d) pontja szerinti leírással együttesen a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összegének eléréséhez szükséges mértékig csökkentik – a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint, ideértve a betéteknek a 108. cikkben meghatározott besorolását is – a 44. cikk alapján a többi, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettség, többek között a 108. cikk (3) bekezdésében említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőkeösszegét vagy az ezek tekintetében esedékes összeget.”

24. Az 55. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„55. cikk

A hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerése

(1) A tagállamok előírják az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek számára, hogy foglaljanak bele a szerződésbe egy olyan szerződéses rendelkezést, amely alapján a hitelező vagy a kötelezettséget keletkeztető megállapodásban vagy instrumentumban részes fél elismeri, hogy a kötelezettség leírási és átalakítási hatáskörök hatálya alá tartozhat, továbbá elismeri, hogy az e hatáskörök szanálási hatóság általi gyakorlása révén megvalósuló minden tőkeösszeg-csökkentés vagy az esedékes összeg csökkentése, valamint az ilyen átalakítások és bevonások rá nézve kötelező erejűek, feltéve, hogy e kötelezettség megfelel alábbi feltételek mindegyikének:

- a) a kötelezettség nincs kizárva a 44. cikk (2) bekezdése értelmében;
- b) a kötelezettség nem a 108. cikk a) pontjában említett betét;
- c) a kötelezettség harmadik ország jogának hatálya alá tartozik;
- d) a kötelezettség a tagállam által az ezen szakasz átültetése céljából elfogadott rendelkezések alkalmazásának kezdőnapja után kerül kibocsátásra vagy keletkezik.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, amennyiben egy tagállam szanálási hatósága megállapítja, hogy az első albekezdésben említett kötelezettségek vagy instrumentumok a harmadik ország joga vagy az ezzel a harmadik országgal kötött kötelező érvényű megállapodás értelmében valamely tagállam szanálási hatósága leírási és átalakítási hatásköreinek hatálya alá tartozhatnak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet arra a megállapításra jut, hogy jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető, hogy az (1) bekezdésben említett szerződéses feltételeket kikösse bizonyos kötelezettségekre vonatkozóan, az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet értesíti a szanálási hatóságot, vagy – amennyiben a nemzeti jog ezt írja elő – az illetékes hatóságot erről a megállapításáról, indokolást fűz hozzá, valamint megjelöli, hogy a szóban forgó kötelezettség melyik kategóriába tartozik.

Az intézménynek vagy szervezetnek át kell adnia a szanálási hatóságnak valamennyi olyan információt, amelynek rendelkezésre bocsátását a szanálási hatóság az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő észszerű időtartamon belül esetleg kéri annak értékeléséhez, hogy a szóban forgó értesítés milyen hatást gyakorol az adott intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett, adott szervezet szanálhatóságára.

A tagállamok az első albekezdés szerinti értesítés esetén biztosítják az (1) bekezdésben foglalt szerződéses feltétel szerződésbe foglalására vonatkozó kötelezettség automatikus felfüggesztését, mégpedig attól az időponttól kezdődően, amikor a szanálási hatóság kézhez kapja az értesítést. Amennyiben a szanálási hatóság nem tartja kielégítőnek az említett értesítést, előírja az (1) bekezdésben foglalt szerződéses feltétel szerződésbe foglalását, ha úgy ítéli meg, hogy vagy nem áll fenn a kivitelezhetetlenség esete, vagy az intézmény, illetve az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálhatóságának a biztosításához szükség van a szerződéses elismerésre vonatkozó rendelkezésre.

Az első albekezdésben említett kötelezettségeket a kielégítési sorrendben előbbre kell sorolni, mint a 108. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja, valamint a (3) bekezdése szerinti besorolású kötelezettségeket.

Azok a kötelezettségek, amelyekre vonatkozóan az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet nem foglalja bele a vonatkozó szerződéses rendelkezéseket az (1) bekezdésnek megfelelően előírt feltételt, nem vehetők figyelembe a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény kiszámításakor.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok előírassák az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy az (1) bekezdésben említett szerződéses feltétel jogi végrehajthatóságára és hatályosságára vonatkozó jogi szakvéleményt nyújtsanak be a hatóságokhoz.

(4) Amennyiben az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet nem foglalja bele az (1) bekezdésben előírt szerződéses feltételt a valamely kötelezettségre irányadó szerződéses rendelkezésekbe, ez a mulasztás nem akadályozza meg a szanálási hatóságot abban, hogy a szóban forgó kötelezettség tekintetében gyakorolja a leírási, illetve átalakítási hatásköröket.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki abból a célból, hogy pontosabban meghatározza az (1) bekezdésben említett kizárás hatálya alá tartozó kötelezettségek jegyzékét és az (1) bekezdésben előírt szerződéses feltétel tartalmát, figyelembe véve az intézmények különböző üzleti modelljeit.

Az EBH a szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak. A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető az, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet az (1) bekezdésben említett szerződéses feltételeket kikösse bizonyos kötelezettségekre vonatkozóan. A szabályozástechnikai standardtervezetekben ezen túlmenően azokat a feltételeket is meg kell határozni, amelyek mellett a szanálási hatóság előírhatja a (2) bekezdés negyedik albekezdése szerinti rendelkezés szerződésbe foglalását.

Az EBH [12 months after entry into force]-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) A szanálási hatóság, amennyiben szükségesnek ítéli, meghatározza a kötelezettségek azon kategóriáit, amelyek esetében az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet megállapíthatja, hogy a (6) bekezdésben meghatározott feltételek alapján jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető az (1) bekezdésben említett szerződéses feltétel kikötése.”.

27. Az 59. és 60. cikk címe kiegészül az „és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezéssel.

28. Az 59. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör a következőképpen gyakorolható:

i) a szanálási intézkedéstől függetlenül; vagy

j) szanálási intézkedéssel együtt, amennyiben a 32. és a 33. cikkben meghatározott szanálási feltételek teljesülnek. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanálási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlása csak azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségek vonatkozásában lehetséges, amelyek – a kötelezettségek hátralévő futamidejére vonatkozó feltétel kivételével – megfelelnek a 45g. cikk (3) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek, és az említett hatáskör gyakorlásának meg kell felelnie a 34. cikk (1) bekezdésének g) pontjában foglaltaknak. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanálási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlását követően el kell végezni a 74. cikkben előírt értékelést, és alkalmazni kell a 75. cikket.

Amennyiben a releváns tőkeinstrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket a szanálendő szervezet közvetetten, az ugyanabba a szanálendő csoportba tartozó más szervezeteken keresztül vásárolta meg, a veszteségek tényleges áthárítása, valamint az érintett szervezetnek a szanálendő szervezet általi feltökésítése céljából a leírásra, illetve átalakításra vonatkozó hatáskör gyakorlásával egyidejűleg ugyanezt a hatáskört az érintett szervezet anyavállalata vagy a nem szanálendő szervezetnek minősülő későbbi anyavállalatok szintjén is gyakorolni kell.

Amennyiben egy szanálendő szervezetnek minősülő szervezetre, illetve – rendkívüli körülmények esetén, a szanálási tervtől eltérve – egy szanálendő szervezetnek nem minősülő szervezetre vonatkozóan szanálási intézkedést hoznak, a 60. cikk (1) bekezdésével összhangban az adott szervezet szintjén csökkentett, leírt vagy átalakított összegeket figyelembe kell venni az érintett szervezetre alkalmazandó, a 37. cikk (10) bekezdésében és 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában megállapított küszöbértékekre vonatkozó számításokban.”.

29. Az 59. cikk (2) és (3) bekezdésében szereplő „tőkeinstrumentumok” szövegrész helyébe a következő szövegrész lép: „az (1) bekezdésben említett tőkeinstrumentumok és kötelezettségek”.

29a. Az 59. cikk (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„bármiféle szanálási intézkedés megtétele előtt megállapításra került, hogy a 32., a 32a. és a 33. cikkben meghatározott szanálási feltételek teljesültek;”.

30. Az 59. cikk (4) és (10) bekezdésében szereplő „tőkeinstrumentumok” szövegrész helyébe a következő szövegrész lép: „az (1) bekezdésben említett tőkeinstrumentumok vagy kötelezettségek”.

31. A 60. cikk (1) bekezdése az alábbi d) ponttal egészül ki:

„d) az 59. cikk (1) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik a szanálendő csoportra vonatkozó, a 31. cikkben említett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns leírható, illetve átalakítható kötelezettségek veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb.”.

32. A 60. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amikor egy releváns tőkeinstrumentum vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettség tőkeösszege leírásra kerül:

- a) a tőkeösszeg csökkenésének tartósnak kell lennie, a 46. cikk (3) bekezdésében szereplő visszatérítési mechanizmussal összhangban lévő bármilyen leírást feltételezve;
- b) az 59. cikk (1) bekezdésében említett releváns tőkeinstrumentum és kötelezettség birtokosaival szemben nem maradhat fenn az instrumentum leírásra került összegének megfelelő vagy azzal kapcsolatos kötelezettség, kivéve az esetleges már felhalmozott kötelezettségeket, valamint a leírási hatáskör gyakorlásának jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket;
- c) a (3) bekezdés szerinti kompenzáción kívül semmilyen kompenzáció kifizetésére nem kerül sor az 59. cikk (1) bekezdésében említett releváns tőkeinstrumentumok és kötelezettségek birtokosai részére.”.

33. A 60. cikk (3) bekezdésében szereplő „releváns tőkeinstrumentumok” szövegrész helyébe a következő szövegrész lép: „az 59. cikk (1) bekezdésben említett releváns tőkeinstrumentumok és kötelezettségek”.

33a. A 61. cikk (3) bekezdése a következő új albekezdéssel egészül ki:

„Ha az 59. cikk (1) bekezdésében említett releváns tőkeinstrumentumokat vagy kötelezettségeket figyelembe veszik a 45g. cikkben említett követelmény egyéni alapon történő teljesítéséhez, akkor az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésében említett megállapítás megtételéért azon tagállam megfelelő hatósága a felelős, amelyben az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően engedélyezték.”.

33b. A 62. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a 45g. cikkben említett követelmény egyéni alapon történő teljesítése céljából az 59. cikk (1) bekezdésében említett releváns tőkeinstrumentumokat vagy kötelezettségeket kibocsátó, vagy a szavatolótőke-követelmények egyéni vagy összevont alapon történő teljesítéseként figyelembe vehető releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó leányvállalatra vonatkozó, az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontjában említett megállapítás megtétele előtt a megfelelő hatóságok teljesítsék az alábbi követelményeket:

a) az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontja szerinti megállapítás megtételét mérlegelő megfelelő hatóságnak az érintett szanálандó szervezet szanálási hatóságával való konzultációt követően 24 órán belül értesítenie kell:

i. az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, valamint – amennyiben az egy másik hatóság – annak a tagállamnak a megfelelő hatóságát, amelyben az összevont felügyeletet ellátó hatóság található;

iii. az ugyanazon szanálандó csoportba tartozó olyan egyéb szervezetek szanálási hatóságait, amelyek közvetlenül vagy közvetve a 45g. cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségeket vásároltak a 45g. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezettől;

b) az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítás megtételét mérlegelő megfelelő hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell egyrészt az azon releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó valamennyi intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős illetékes hatóságot, amely instrumentumok kapcsán a leírási vagy átalakítási hatáskört gyakorolni kell, ha a megállapítás megtételére sor kerül, másrészt – amennyiben az egy másik hatóság – azoknak a tagállamoknak a megfelelő hatóságát, amelyekben az említett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóság található.”.

33c. A 62. cikk (4) bekezdésében az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben megtörtént az (1) bekezdés szerinti értesítés, a megfelelő hatóságnak az értesített hatóságokkal – az ugyanezen bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett hatóságokat kivéve – folytatott konzultációt követően értékelnie kell a következőket:”.

33d. A 68. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek, a válságmegelőzési intézkedések alkalmazása, egyes kötelezettségeknek a 33a. cikk szerinti felfüggesztése, illetve a válságkezelési intézkedések alkalmazása – és az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen esemény bekövetkezése – önmagában egyik fél számára sem teszi lehetővé az alábbiakat:

- a) felmondási, felfüggesztési, módosítási, nettósítási vagy egymással szembeni elszámolási jog gyakorlása, többek között olyan szerződések vonatkozásában, amelyeket:
 - i. leányvállalat kötött, és amelyek esetében a szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését egy csoporthoz tartozó vállalkozás garantálja vagy másképpen támogatja;
 - ii. az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezetek kötöttek, amennyiben a szerződés nemteljesítés esetére felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;
- b) az érintett intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet, vagy az azonos csoportba tartozó szervezet vagyonának birtokba vétele, a vagyon feletti ellenőrző befolyás gyakorlása vagy biztosíték érvényesítése a vagyon terhére, olyan szerződéssel kapcsolatban, amely nemteljesítés esetére felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;
- c) az érintett intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet, vagy az azonos csoportba tartozó szervezet bármely szerződéses jogának befolyásolása, olyan szerződéssel kapcsolatban, amely nemteljesítés esetére felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.”.

33e. A 68. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép: „(5) A 33a., 69., 70. vagy 71. cikk szerinti felfüggesztés vagy korlátozás nem jelenti az e cikk (1) és (3) bekezdésének, valamint a 71. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a szerződéses kötelezettségek nemteljesítését.”.

33f. A 69. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„69. cikk

(4) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés nem alkalmazandó a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekkel vagy rendszerüzemeltetőkkel, központi szerződő felekkel, valamint az ESMA által a 648/2012/EU rendelet 25. cikke alapján elismert harmadik országbeli központi szerződő felekkel és a központi bankokkal szembeni fizetési és szállítási kötelezettségekre.”.

33g. a 69. cikk (5) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A szanálási hatóságoknak gondosan mérlegelniük kell, hogy megfelelő-e alkalmazni a felfüggesztést a biztosítható betétekre, különös tekintettel a természetes személyek és a mikro-, kis- és középvállalkozások birtokában lévő biztosított betétekre.

A biztosítható betétekkel kapcsolatban a fizetési és szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör gyakorlásakor a szanálási hatóság úgy határozhat, hogy a betétesek számára lehetővé kell tenni, hogy hozzájuthassanak egy megfelelő napi pénzösszeghez.

35. A 70. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A szanálási hatóságok nem gyakorolhatják az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők, a központi szerződő felek, valamint az ESMA által a 648/2012/EU rendelet 25. cikke alapján elismert harmadik országbeli központi szerződő felek és a központi bankok birtokában lévő olyan hitelbiztosíték esetén, amely olyan eszközre vonatkozik, melyre a szanálás alatt álló intézmény letéttel vagy más fedezettel biztosítékot nyújtott.”.

36. A 71. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) vagy (2) bekezdésben említett felfüggesztés nem alkalmazható a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők, a központi szerződő felek, valamint az ESMA által a 648/2012/EU rendelet 25. cikke alapján elismert harmadik országbeli központi szerződő felek, vagy a központi bankok vonatkozásában.”.

36a. A szöveg a következő 71a. cikkel egészül ki:

„71a. cikk

A jogfelfüggesztő szanálási hatáskör szerződéses elismerése

(1) A tagállamok előírják az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek számára, hogy a harmadik ország jogának hatálya alá tartozó pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele egy olyan szerződéses rendelkezést, amely alapján az említett pénzügyi szerződések részes felei elismerik, hogy a pénzügyi szerződés a szanálási hatóság azon hatáskörei gyakorlásának hatálya alá tartozhat, melynek értelmében az a 33a., a 69., a 70. és a 71. cikknek megfelelően jogokat és kötelezettségeket függeszthet fel vagy korlátozhat, továbbá elismerik, hogy a 68. cikkben említett kötelezettségek kötelező erejűek rájuk nézve.

(2) A tagállamok azt is előírhatják, hogy az (1) bekezdésben említett anyavállalatoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az (1) bekezdésben említett szerződéses rendelkezést azokba a pénzügyi szerződésekbe is belefoglalják, amelyeket olyan harmadik országbeli leányvállalatokkal kötöttek, amelyek:

a) hitelintézetek;

b) befektetési vállalkozások (vagy befektetési vállalkozások lennének, ha központi irodájuk a releváns tagállamban lenne); vagy

c) pénzügyi vállalkozások.

(3) Az (1) és (2) bekezdés minden olyan pénzügyi szerződésre alkalmazandó, amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

- a) a tagállam által ezen cikk átültetése céljából elfogadott rendelkezések alkalmazásának kezdőnapja után a szerződés révén új kötelezettség keletkezik, vagy egy meglévő kötelezettség lényegesen módosul;
- b) a szerződés rendelkezik a felmondásra vonatkozó jog vagy jogok, vagy a hitelbiztosítékok érvényesítésére irányuló jogok gyakorlásáról, mely jogok gyakorlása vagy érvényesítése felfüggeszthető vagy megakadályozható volna, illetve mely jogok alkalmazása figyelmen kívül hagyható volna a 68. cikk követelményei alapján, vagy a 33a., a 69., a 70. és a 71. cikkben meghatározott hatáskörgyakorlás keretében, amennyiben a pénzügyi szerződés a releváns tagállam jogának hatálya alá tartozna; valamint
- c) a szerződés harmadik ország jogának hatálya alá tartozik.

(4) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó azokra a pénzügyi szerződésekre, amelyeket:

- a) a 2. cikk (1) bekezdése 100. pontjának e) pontja határoz meg;
- b) az alábbiakkal kötöttek:
 - i. olyan személy, amelyet valamely EGT-állam a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének a) pontja szerinti rendszernek vagy ilyen rendszer üzemeltetőjének minősített;
 - ii. az i. pont keretébe nem tartozó harmadik országban letelepedett tőzsde, egyéb kereskedési rendszer, fizetési rendszer, elszámolási rendszer vagy más pénzügyi piaci szolgáltató vagy infrastruktúra;
 - iii. központi szerződő fél;
 - iv. központi bank; vagy
 - v. központi kormányzat (beleértve a központi kormányzat szerveit vagy részlegeit).

(5) Amennyiben az (1) vagy (2) bekezdésben említett intézmény vagy szervezet nem foglalja bele az (1) vagy (2) bekezdésben előírtaknak megfelelően a pénzügyi szerződésbe a szerződéses rendelkezést, az nem akadályozza meg a szanálási hatóságot abban, hogy az említett pénzügyi szerződés vonatkozásában gyakorolja hatásköreit vagy kötelezettségeket állapítson meg az (1) vagy (2) bekezdésben említettek szerint.”

37. A 88. cikkben a „45. cikk” helyébe a „45–45h. cikk” szöveg lép.

38. A 88. cikk (1) bekezdésében az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 89. cikkre is figyelemmel a csoportszintű szanálási hatóságok szanálási kollégiumokat hoznak létre, amelyek végrehajtják a 12., 13., 16., 18., 45–45h., 91. és 92. cikkben említett feladatokat, és adott esetben biztosítják a harmadik országok szanálási hatóságaival való együttműködést és koordinációt.”.

39. A 89. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„89. cikk

Európai szanálási kollégiumok

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat két vagy több tagállamban rendelkezik Unióban letelepedett leányvállalattal vagy EU-szintű anyavállalattal, vagy két vagy több tagállam által jelentősnek tekintett két vagy több uniós fiókteleppel, azon tagállamok szanálási hatóságainak, ahol az említett szervezetek letelepedtek, vagy ahol az említett jelentős fióktelepek találhatóak, egyetlen európai szanálási kollégiumot kell létrehozniuk.

(2) Az (1) bekezdésben említett európai szanálási kollégiumnak az (1) bekezdésben említett szervezetek, és a kapcsolódó feladatok esetében a fióktelepek tekintetében kell végrehajtaniuk a 88. cikkben meghatározott funkciókat és feladatokat.

Az európai szanálási kollégium (2) bekezdésben említett feladatai közé tartozik a 45–45h. cikkben említett követelmény meghatározása.

A 45–45h. cikkben említett követelmény meghatározása során az európai szanálási kollégium tagjainak figyelembe kell venniük a harmadik országbeli hatóságok által elfogadott globális szanálási stratégiát, amennyiben van ilyen.

Ha a globális szanálási stratégia értelmében az Unióban letelepedett leányvállalatok vagy az EU-szintű anyavállalat és annak leányintézményei nem szanálандó szervezetek, és az európai szanálási kollégium tagjai egyetértenek ezzel a stratégiával, az Unióban letelepedett leányvállalatok vagy összevont alapon az EU-szintű anyavállalat a 45g. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett instrumentumoknak a harmadik országbeli szanálандó szervezet, annak a releváns harmadik országban letelepedett leányvállalatai, vagy a 45g. cikk (3) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és a 45g. cikk (3) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételek mellett egyéb szervezetek részére való kibocsátásával kötelesek teljesíteni a 45g. cikk (1) bekezdésében említett követelményt. (3) Ha csak egyetlen EU-szintű anyavállalat tulajdonában van a harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat összes unióbeli leányvállalata, az európai szanálási kollégium elnöki tisztségét annak a tagállamnak a szanálási hatósága tölti be, ahol az EU-szintű anyavállalat letelepedett.

Amennyiben az első albekezdés nem alkalmazható, annak az EU-szintű anyavállalatnak vagy unióbeli leányvállalatnak a szanálási hatósága tölti be az európai szanálási kollégium elnöki tisztségét, amely mérleg szerinti eszközeinek összértéke a legnagyobb.

(4) A tagállamok minden érdekelt fél közös megegyezése alapján eltekinthetnek az európai szanálási kollégium létrehozására vonatkozó követelmény teljesítésétől, ha egy másik csoport vagy kollégium ellátja az ebben a cikkben meghatározottakkal megegyező funkciókat és feladatokat, valamint megfelel valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve az európai szanálási kollégiumokban való tagságnak és részvételnek az ebben a cikkben és a 90. cikkben meghatározott feltételeit és eljárásait is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, az európai szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

(5) E cikk (3) és (4) bekezdésére is figyelemmel az európai szanálási kollégium egyéb tekintetben a 88. cikknek megfelelően működik.”.

9. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ... [date 18 months from the date of entry into force of this Directive]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.
A tagállamok a nemzeti jogban való hatálybalépésüktől kezdve alkalmazzák ezeket az intézkedéseket, aminek legkésőbb [18 months from the date of entry into force of this Directive]-ig meg kell történnie.
A tagállamoknak 2024. január 1-jétől kell alkalmazniuk a 45i. cikk (2) bekezdését.
Amennyiben a 45m. cikk (1) bekezdésének megfelelően a szanálási hatóság olyan megfelelési határidőt határozott meg, amely a 2024. január 1-jei határidőnél későbbi, a 45i. cikk (2) bekezdése alkalmazásának időpontja megegyezik a megfelelési határidővel.
- (2) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EBH-val nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

10. cikk

Hatálybalépés

[Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

].

11. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök
